

KURIER Wileński

PIĄTEK, 16 PAŹDZIERNIKA 1992 R.
Nr 203 (11972)

Przybycie króla i królowej Szwecji

WILNO (ELTA), 15 października o godzinie 13 na Lotnisku Wileńskim wylądował samolot, którym ze Sztokholmu przybył do Litwy król Szwecji Karol XVI Gustaw i królowa Sylwia oraz towarzyszący im osoby. Oficjalna wylądowała przy królewskiej polcie trzy dni. Królowi i królowej Szwecji towarzyszą minister spraw zagranicznych Margareta Ahl i Ugglas, urzędnicy pałacu królewskiego i MSZ. Na Litwę przybyła pierwsza dama dworu Alicja Tholme - Wachtmeister, szefowa Bror Stefenson, inne osoby. Przybyła też grupa dziennikarzy szwedzkich, osoby z obsługi par królewskiej.

Lotnisko Wileńskie zostało udekorowane flagami Królestwa Szwecji i Republiki Litewskiej. Dostojnych gości powitali zastępca przewodniczącego Rady Najwyższej Bronislovas Kuzminas z małżonką Leonardą, minister spraw zagranicznych Algis Saudargas, ambasador Szwecji na Litwie Lars Magnusson i małżonka Helena, ambasador Litwy w Szwecji Romualdas Kalonaitis.

15 października król Karol XVI Gustaw i królowa Sylwia z towaryszami eskorty honorowej udali się do gmachu Rady Najwyższej, gdzie odbyła się oficjalna ceremonia powitania par królewskiej. Dostojnych gości powitali prze-

wodniczący Rady Najwyższej Vytautas Landsbergis i małżonka Grażina Landsbergienė. Odegrano hymny państwowe Szwecji i Litwy. Król Karol XVI Gustaw i Vytautas Landsbergis przeszli przed frontem kompanii honorowej.

W gmachu Rady Najwyższej królowi i królowej Szwecji zostały przedstawieni członkowie rządu Litwy i akredytowani na Litwie szefowie misji dyplomatycznych, natomiast Vytautas Landsbergisowi — członkowie delegacji przybyli z parą królewską.

W gabinecie przewodniczącego Rady Najwyższej Vytautasa Landsbergisa odbyła się jego rozmowa z królem Karolem XVI Gustawem i królową Sylwią. W rozmowie uczestniczyli Grażina Landsbergienė, minister spraw zagranicznych Szwecji Margareta Ahl i Ugglas i minister spraw zagranicznych Litwy Algis Saudargas, ambasador Szwecji na Litwie Lars Magnusson i ambasador Litwy w Szwecji Romualdas Kalonaitis, doradca przewodniczącego Rady Najwyższej Ramūnas Bogdanas.

Podczas rozmowy poruszano perspektywy współpracy litewsko-szwedzkiej w dziedzinie ochrony przyrody, komunikacji. Mówiono o stanowisku Szwecji w popieraniu Litwy w zgromadzeniach międzynarodowych, o

procesie wycofywania obcych wojsk z Litwy.

Królowi i królowej Szwecji przedstawiono członków Prezydium Rady Najwyższej i przewodniczących niektórych frakcji parlamentu.

Dzisiaj król Szwecji Karol XVI Gustaw i królowa Sylwia odwiedzili Cmentarz Antokolski, gdzie złożyli hołd pamięci obywateli Litwy. Ich Wysokości złożyli wieniec z wstęgami o barwach flagi szwedzkiej na grobach ofiar 13 stycznia i maskary w Miednikach.

Pamięć poległych za wolność Litwy uczuli oraz złożyli wieniec na ich grobach również przewodniczący Rady Najwyższej Vytautas Landsbergis i jego małżonka Grażina.

W rezydencji król Szwecji Karol XVI Gustaw, królowa Sylwia i przewodniczący Rady Najwyższej Vytautas Landsbergis z małżonką Grażyną wymienili oficjalnie dary.

Ich Wysokościom wręczono dwie statuetki litewskiego rzeźbiarza S. Kuzmy „Egle” i „Zilvynas”. Dostojni goście podarowali zestaw nucharów i kryształową szkatułkę z monogramem królewskim. Wymieniono również zdjęcia.

NA ZDJĘCIU: podczas powitania.

Fot. R. Jankauskas

W rządzie Litwy

WILNO 14 października odbyło się kolejne posiedzenie gabinetu. Premier Aleksandras Abišala, na krótko kwiecie, omówił w memorandum rządowej polityki ekonomicznej, a także wypracowane środki w budżetowym Funduszu Walutowego. Na koniec bm. będzie udzielono pomocy finansowa tego funduszu.

Porwzięto uchwałę o trybie i warunkach wnętrza ziemi o. w. poszukiwania i wydobycia

kopalni użytecznych. O wdrożeniu tej uchwały zatroszczy się utworzona rada koordynacyjna. Zaprobowano projekt kodeksu urociągu naftowego i gazowego Republiki Litewskiej. Uwzględniając inflację i stęże zmniejszając się rozliczenia z Rosją, rząd postanowił w wysygnąć z budżetu 1993 r. Państwowemu Przedsiębiorstwu. Ubezpieczeń pieniądze potrzebne na skompenzowanie wziętych u niego środków z rezerwy wpłat na ubezpieczenie życia oraz pokrycia wpłat dobrowolnego ubezpieczenia.

Posiedzenie Prezydium Rady Najwyższej

14 października odbyło się posiedzenie Prezydium Rady Najwyższej. Rozpoczął je przewodniczący Rady Najwyższej Vytautas Landsbergis. Omówiono i powzięto uchwałę „O przygotowaniu do referendum i wyborów”. Prezydium zleciło aparatowi Rady Najwyższej, wydziałowi ochrony oraz wydawnictwom Rady Najwyższej wraz z Główną Komisją Wyborczą podawanie wykorzystujących informacji o wyborach i referendum — środkom informacji masowej; obserwatorom wyborców i referendum, przedstawicielstwom dyplomatycznym Litwy za granicą, ambasadorom państw obcych na Litwie.

Za doniosłe zasługi wobec społeczeństwa w obronie wolności Litwy i niepodległości oraz z okazji 92 rocznicy urodzin Prezydium nagrodziło Jonasa Radziulisza Orderem Krzyża Pogoni V klasy.

Powzięto uchwałę „O bicu Orderu Krzyża Pogoni”.

Omówiono i przyjęto uchwałę „O listach i podaniach mieszkańców”. Prezydium zaproponowało rządowi zlecenie samorządowi, departamentowi gospodarki komunalnej i usług przy Ministerstwie Budownictwa i Urbanistyki dokonywania stałej kontroli nad właścicielami i terminowym rozpatrywaniem propozycji, podań i prośb mieszkańców i informowania o tym co pół roku Seimui.

Omówiono kwestię dotyczącą podania członków stowarzyszeń działkowców „Szeszkine” i „Dirwa” m. Wilna, z którym zwrócili się oni do Prezydium Rady Najwyższej. Na posiedzeniu skonstruowano, że Samorząd m. Wilna bezprawnie wydał zarządzenie hamujące prywatyzację działek. Prezydium zaproponowało rządowi zweryfikować zarządzenie samorządu i powziąć odpowiednią decyzję.

Na posiedzeniu omówiono również inne kwestie.

(ELTA)

Pocieszającego mała...

— W Wilnie już grzeją się prawie 30 proc. instytucji dziecięcych — zakomunikował na tradycyjnej konferencji prasowej rządu wicepremier Bronislovas Lubys. — Inne obiekty po prostu nie są przygotowane do przyjęcia ciepła.

Na pytanie, dlaczego po rozporządzeniu władz nadal nie włącza się ogrzewania mieszkań, choć już minęły trzy dni. Kiedy średnia dobową temperatura była niższa niż 5 stopni Celsjusza, pan premier Aleksandras Abišala po prostu stwierdził:

— Napisać i przekazać wszystkim, że lepiej jest przetrwać kilka dni teraz, niż zostać całkiem bez paliwa w środku zimy. I muszę przeprosić wszystkich, że rozpoczynając swą premierowską karierę nie zaapelowałem o oszczędzanie na cele nabycia piecyka na szyski...

Rzecz jasna, pan premier zażartował. Ale sytuacja w energetyce Litwy jest krytyczna. Przy najbardziej oszczędnym wykorzystaniu mazu i gazu nie wystarczy ich do końca lutego...

Stowem, rozmowa na konferencji toczyła się w zasadzie o wynikach pertraktacji delegacji litewskiej z władzami Rosji. Pan premier zakomunikował, iż z przygotowanych przez stronę litewską 4 porozumień — 3 zawisły w powietrzu, czekają na dalsze omówienie. Sa to sprawy dostaw ropy naftowej i gazu, wolnego handlu i handlu na przyszły rok.

Jak podkreślił premier, rozmowy z Rosją nigdy nie były łatwe, ale szczególnie jej utrudnia obecnie problem

rozliczeń za dotychczasowe dostawy gazu i ropy. Dostawcy wyznaczali nowe ceny, zaś my — odbiorcy, chcemy płacić po trwałych, uzgodnionych w kontraktach. Nie należy się spodziewać, iż producenci surowców energetycznych ustąpią — sama Rosja jest w głębokim kryzysie energetycznym i finansowym.

— Rosja trochę ustąpiła, uważa, iż tylko od 1 października będzie uważała za nowe ważne dotychczasowe umowy — dodaje B. Lubys. — Ale to nie oznacza, że obniżą się ceny na nośniki energii. Mogą dać nam potrzebna ilość, ale czym będziemy płacić?

Zapowiedziano więc, iż każdy użytkownik energii za nią będzie płacił tyle, ile kosztuje... Niezbyt to pocieszające, kiedy wiemy, że u każdego kieszonki świecą pustką...

— Trudno — podkreślił premier. — Nie będzie ktoś mógł zapłacić za to, niech bankrutuje. Stwierdził, że przyjdzie się wspierać materialem prawie połowę mieszkańców Litwy. Bada to ogromne sumy, być może na te cele wykorzystają się nawet finansowa pomoc zagranicą.

A więc, przed nami chłodna i mroczna zima. Może jednak przesyły tydzień poroka, iż będzie jaśniejszy? Bo wiem wtedy காжаć się pertraktacje między Litwą a Rosją i wówczas władze naszego państwa ustalą ceny na wszystkie rodzaje energii na październik i na przyszłość.

Zygmunt WIRPSZA

Wystawa z okazji 60-lecia V. Landsbergisa

WILNO. 14 października w Litewskiej Bibliotece Narodowej im. M. Mażydyasa otwarto wystawę z okazji jubileuszu 60-lecia Vytautasa Landsbergisa. Na uroczystości otwarcia przybyli deputowani parlamentu, działacze społeczni, kultury, dyplomaci, czytelnicy biblioteki.

Po złożeniu życzeń jubilatowi dyrektor biblioteki Vladas Bulavas powiedział, że organizatorzy ekspozycji starali się nieświeżili osobowość Vytautasa Landsbergisa — muzykologa i działacza państwowego, przedstawiciela zakresu jego prac naukowych i działalności politycznej. Vytautas Landsbergis — podkreślił on — jest czytelnikiem biblioteki od jej otwarcia (w 1963 r.), podarował dużo książek.

Minister kultury i oświaty re-

publiki Dariusz Kuolys zaznaczył iż profesor Landsbergis był dla młodego pokolenia inteligentów Litwy wzorem uczciwej, sumiennej pracy — nawet w najtrudniejszych warunkach. Młodzi ludzie i obecnie wrotują się na niego.

Muzykolog Ona Narbutienė opowiedziała zabawnym, jak profesor zawsze zachęcał muzyków do wyrczenia się rytmu, do oceniania dzieł artystycznych w kontekście historii. Jako pierwszy inaczej spojrzeli na przeszłość naszej muzyki.

Deputowany do Rady Najwyższej, pisarz Saulius Saltenis przypomniał wspólnie spędzone w parlamencie najtrudniejsze godziny powiedział, że Vytautas Landsbergis jest wśród nas fe-

nomenem. To wolny człowiek. Zawsze był takim. Pisarz żył z wszystkim, by był wolny, czystym, szanującym siebie ludzi.

Podczas uroczystości otwarcia głos zabrał również przewodniczący Funduszu Kultury Litwy Juris Dvarionas, przyjaciel jubilata z lat szkolnych, docent Akademii Muzycznej Vytautas Gadamavičius.

V. Landsbergis podziękował pracownikom biblioteki za zorganizowanie wystawy, swej małżonki — za pomoc w przygotowaniu materiałów oraz wszystkim przybyłym.

(ELTA)

NA ZDJĘCIU: podczas otwarcia wystawy.
Fot. Bronisława Kondratowicz

Omówiono pomoc gospodarce litewskiej

Jeszcze 22 września br. przewodniczący Rady Najwyższej Vytautas Landsbergis na spotkaniu w Brukseli z przewodniczącym komisji Wspólnoty Europejskiej Jacquesem Delorsom omówił możliwość udzielenia pomocy rolnictwu Litwy. J. Delors obiecał wówczas, że w najbliższym czasie zostanie utworzona delegacja ekspertów. Przybędzie ona do Litwy, Łotwy i Estonii i na miejscu, razem z specjalistami rolnictwa tych republik rozpatrzy sytuację, ustali potrzeby. I cło już od blisko tygodnia taka grupa pracuje na Litwie.

14 października delegację pod kierownictwem koordynatora takiej akcji dla państw bałtyckich H. Abota przyjął przewodniczący Rady Najwyższej. Podczas rozmowy omówiono powstałą sy-

tuację. V. Landsbergis zaakcentował, że z braku pasz masowo oddaje się bydło na ubój. Zaznaczono, że jest to jeden z najaktualniejszych problemów naszej gospodarki. Odnotowano, że mięso sprzedaje się bardzo tanio. Po wtóre, ci ludzie, którzy skupują to bydło, a potem sprzedają czerpią z tego wielkie zyski. Dla Litwy jest to bardzo nie na rękę.

Członkowie delegacji w rozmowie zaznaczyli, że dane zgłoszone przez specjalistów rolnictwa są całkowicie sytuującej się skomplikowaną sytuację gospodarstwa Litwy. Np. zboża otrzyma- mado zaledwie 60 proc., ziemniaków, buraków — niespełna 50 proc., a niektórych upraw — nawet 30 proc. ubiegłorocznego pionu.

W rozmowie odnotowano, że

porozumienia z Rosją to jedno, a ich wykonywanie — to coś całkiem innego. Skonstatowano, że gdy problemy ekonomiczne przenoszą się na płaszczyznę polityczną, sytuacja komplikuje się.

Jedną z bardzo ważnych dziedzin jest wsparcie gospodarki prywatnej. Wspólnota Europejska gotowa jest do udzielenia kredytów, aby nasz rząd mógł wspierać sektor prywatny i udzielać mu kredytów. Zdaniem delegacji, jest to jedna z priorytetowych dziedzin, która może zdźwignąć nasze rolnictwo.

Porozumiano się w sprawie udzielenia Litwie pomocy na święta Bożego Narodzenia.

(ELTA)

Poświęcono sztandar maltański

15 października w wileńskiej Bazylice Archikatedralnej nastąpiło poświęcenie sztandaru służby pomocy Zakonu Maltańskiego.

go na Litwie: na czerwonym tle — biały krzyż Zakonu Maltańskiego. Po uroczystej Mszy św. w Pałacu Pracowników Sztuki

odbyła się konferencja. Prezydent służby pomocy Zakonu Maltańskiego na Litwie biskup J. Tunaitis opowiedział o pracy i planach tej organizacji katolickiej, która powstała u nas przed rokiem.

SPORT

ELIMINACJE... ELIMINACJE

Wielki futbol królować minionej srody na boiskach Starożytności. Odbyło się aż 10 spotkań spod znaku eliminacji do piłkarskich mistrzostw świata-94.

Kibiców Litwy najbardziej, oczywiście, interesowały wieści z grupy III, w której — jak wiadomo — gra też Litwa. Emocje potęgował fakt, że w bezpośrednich pojedynkach zmierzyły się drużyny, które w oczach ekspertów mają najwięcej szans na zdobycie przepustek finałowych. Irlandia z Danią, Hiszpania z Irlandią z Danią. W obu meczach zanotowano bezbramkowe remisy.

W ten sposób aktualnie tabela grupy III przedstawia się następująco (drużyna, mecze, wygrane, remisy, porażki, stosunek goli, liczba pkt):

Irlandia	3 1 2 0 6—0 5
Irlandia Pin.	3 1 2 0 5—2 4
Hiszpania	3 1 2 0 3—4 4
Litwa	4 1 2 1 4—4 4
Dania	3 0 3 0 0—3 3
Łotwa	4 0 2 1 1—6 2
Albania	4 1 0 3 1—8 2

Najbliższy pojedynek wyznaczony jest na 28 października, kiedy to Litwa na własnym boisku zmierzy się z Łotwą.

Z wielkim niepokojem oczekiwani na występ swych pupiłom w drugim pojedynku eliminacyjnym w grupie II kibice Polscy. A to dlatego, że rywalem bliźniaczonym miała być renomowana futbolowa firma na Starym Kontynencie a i w świecie

— Holandia. Początek pojedynku przeszedł najsłabiej oczekiwania: Polacy prowadzili — 2:0 po strzałach M. Koźmianki i W. Kowalczyka. Dalej jednak do głosu doszli gospodarze, którzy początkowo wyrównali na 2:2, a potem desperacko próbowali przechręcić szalę na swoją korzyść. Polacy bronili się dzielnie i wywieźli z Rotterdamu, bo tam był grany zresztą non stop w strugach deszczu ten mecz, bardzo honorowy punkt po remisie — 2:2.

O kolejną sensację postarali się graczy w tejże grupie Norwegowie. W czwartym występie potarli oni zremisować z Anglią na jej boisku — 1:1, dzięki czemu umocnili się na prowadzeniu w grupie z dorobkiem 7 pkt.

Dla Polski był to ostatni w tym roku występ w mundialo-

CAŁA PRAWDA O KATYNIU

WARSZAWA (ITAR—TASS—ELTA). 14 października w Belwederze w Warszawie osobisty przedstawiciel prezydenta Rosji Borysa Jelcyna, przewodniczący komitetu do spraw archiwów przy rządzie Rosji R. Pichoia oficjalnie przekazał Polsce pakiet dokumentów, ujawniających całą prawdę o tragedii w Katyniu. Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej Lech Wałęsa powiedział, że ten krok Rosji wskazuje na nowe stosunki Rosji i Polski.

Najważniejsze dokumenty z tego pakietu to uchwała Biura Politycznego z 5 marca 1940 roku o rozstrzelaniu polskich jeńców wojennych oraz informacja Berli o liczbie i składzie oficerów polskich w więzieniach i

ZE SWIATA

NOWINY WIRDOM

o bozach dla jeńców wojennych. Są też dokumenty wskazujące na to, że wszyscy jeńcy ZSRR, od Stalina do Gorbaczewa, znali prawdę o cmentarzach tragedii katyńskiej od końca 1970 roku dwa najnowszym dokumenty zostały zabrane archiwów i od tej pory przechowywane w tym pakiecie archiwum Biura Politycznego KPZR, później — w archiwum prezydenta ZSRR Michaiła Gorbaczowa.

LAUREACI NAGRODY NOBLA

SZTOKHOLM, 14 października (Reuter—ELTA). Jak poinformowała Akademia Nauk Szwecji, Nagrodę Nobla 1992 r. w dziedzinie ekonomiki przyznano profesorowi uniwersytetu w Chicago Gary S. Beckerowi. Becker urodził się w 1930 r. w Poltsville w Pensylwanii. Przyniósł mu nagrodę w wysokości 6,5 miliona koron (1,2 miliona dolarów) za analizę ekonomiczną całostatu działalności człowieka. Zachęcił on ekonomistów do zainteresowania się nowymi problemami, wynikającymi z różnych aspektów działania człowieka, którymi dawniej zajmowały się takie dyscypliny jak socjologia, demografia i kryminologia. Analiza Beckera obejmuje cztery podstawowe dziedziny: inwestowanie w duchowe wartości człowieka, zachowanie człowieka w rodzinie i domu, traktowanie przestępstw i kar oraz dyskryminacja pracy i towarów w warunkach rynkowych. Podstawowe dzieła Beckera — to książki „Kapitał człowieka”, napisana w 1964 r., „Traktat o

rodzinie” (1981) i „Ekonomiczne podstawy i kara z ekonomicznego punktu widzenia” (1986). Gorbaczew sformułował tezę o „nowej humanistyce”, która obejmuje nie tylko pracę, ale podziału pracy i czynniki rodzinie, lecz także tworzenie o małżeństwie, rozwodzie, dzieciach. ...

Naukowiec francuski Gerard Charpak (88 lat) otrzymał Nagrodę Nobla 1992 r. w dziedzinie fizyki.

G Charpak otrzymał nagrodę 6,5 miliona koron (1,2 miliona dolarów) za wynalazki i badania z zakresu w dziedzinie fizyki.

Urodził się on w Polsce, w obywatelstwem Francji. Pracuje Europejskim Centrum Badań Nuklearnych (CERN) w Genewie, ma tytuł doktora honoris causa Uniwersytetu Getzeburga, jest członkiem Francuskiej Akademii Nauk. Pozostaje w związku z Wyższą Szkołą Fizyki i Chemii we Francji.

F. SZELOW-KOWEDIAJEW PODAL SIĘ DO DYMIJSI

MOSKWA (RIA—ELTA). 14 października podczas konferencji prasowej pierwszy zastępca ministra spraw zagranicznych Rosji Fiodor Szełow-Kowediajew powiadomił dziennikarzy o podaniu się do dymisji. Jak powiedział, już 22 września „podczas bardzo pomysłowego spotkania z prezydentem Borysem Jelcynem” zapadał decyzja, że 17 października poda się do dymisji. Wiceminister powiedział, iż prezydent nie miał żadnych pretensji „lub zarzutów co do jego pracy.

„Rozumienie, że lepiej rozmawiać to napięcie, które wytworzyło się wokół mojej obecności w persony i dać możliwość prezydentowi kontynuować polityczny w odniesieniu do najbliższych zagranicy” — powiedział F. Szełow-Kowediajew.

Zaznaczył on, że wraca do Rady Najwyższej, gdzie będzie pracował w jednej z komisji. Poza tym obejmuje kierownictwo „Klubem Rosji” — porządkując organizację kontaktów z rządem i kamiami za granicą.

nim posługiwali się zarówno kraju, jak też za granicą.

Na razie trudno dyskutować o tym, czy Szełow-Kowediajew w dowodzie osobistym, który podał, jest wystarczająco jasny. Pewnie nie będzie wskazywał ojca obywatela.

DOWODY OSOBISTE NA BIALORUSI

MINSK (RIA—ELTA). Trzeba będzie 3—6 lat, aby obywatelom republiki wydać nowe dowody osobiste, oświadczył naczelnik wydziału paszportowego MSW Białorusi A. Bartasiewicz.

Wzór dowodu jeszcze nie został zatwierdzony, ale — jest już wiadomo, że nie będzie miał rubryki „Narodowość”. Można będzie

wych eliminacjach. W grupie II odbędą się natomiast jeszcze trzy spotkania: 28 października — Turcja — San Marino, 18 listopada — Anglia — Turcja, 16 grudnia — Turcja — Holandia.

W pozostałych śródrodowych pojedynkach eliminacyjnych zanotowano następujące rozstrzygnięcia: grupa I — Szkocja — Portugalia — 0:0. W grupie II — Szwajcaria — 2:2 (I), grupa IV — Belgia — Rumunia — 1:0, Cypr — Włochy — 0:1, grupa V — Rosja — Islandia — 1:0, grupa VI — Francja — Austria — 2:0.

SŁOWACY LEPSI

Podczas gdy inni walczyli o punkty w eliminacjach XIV mistrzostw świata, Litwa gotowała się do wyznaczenia na 28 października podobnego pojedynku z Łotwą przedwcześnie podjęła walczyć na własnym boisku w pierwszym spotkaniu ekipy Słowacji (chodzi o to, że po meczu z Czechami ze Słowacją odwołano również futbol będąc w rozprawie na arenie międzynarodowej. Rywal w sprawie był gospodarzem, w meczu Słowacja — Czechy dlatego, że aktualnym mistrzem Czecho-Słowacji był bratysławski „Slovak”. Słowacy, podobnie to zresztą spotkał, dził, a goście strzelili w meczu gola, a Słowacy zwyciężyli 1:0.

Cóż, wypadła tylko Litwa, która nauka zdobyta w poprzednim meczu Słowacji, dla której był to pierwszy oficjalny mecz w meczach międzypaństwowych, nie poszła w las w eliminacjach. W tym spotkaniu za niespełna tygodnie z Łotwą.

„Mamo, nie chcę cudzego paszportu“ Nie chcę cudzego imienia, nie chcę obcej narodowości, proszę o moje nazwisko!

Temat nie został w poprzednich publikacjach wyczerpany, a kwestia nie została rozwiązana. Ludzie są zagniewani na gazetę, na autorkę, na Polską Frakcję deputowanych RN, na ZPL i wszystkie inne polskie i niepolskie „instancje”, że Polakom nie pomogli. Mało kto z obywateli narodowości polskiej będzie miał w paszporcie poprawnie wpisane nazwisko, bowiem pisownia polska nie zgadza się z litewską. Imiona też zostają zniekształcone, jak to zaznaczył w zamieszonym obok liście czytelnik T. Bulewicz, a potwierdził telefonem inny wliwianin Marian Masłowski, który nie bez emocji opowiedział, ile musiał się nabiegać, aby poznać się końcówki „ij”. Jest wreszcie Masłowski, ale Marian, nie zaś Marian. Także bowiem są zasady litewskiej pisowni. Wszystkie łacze będą imię zapisane „Lūcija”, Marie — „Marija” itd. itp.

19 sierpnia br. w „Kurierze Wileńskim” na str. 4 zostało wydrukowane swego rodzaju wyjaśnienie: „O trybie zmiany imion i nazwisk i wpisywania ich w dowódzie osobistym obywatela RL”, podpisane przez trzy ważne osoby: pierwszego zastępcę ministra sprawiedliwości Z. Juknevičiusa, pierwszego zastępcę ministra spraw wewnętrznych J. Matonisa oraz H. Kobeckaitę, dyrektora generalnego Departamentu Narodowości przy rządzie RL. Na wstępie przypominają się, że cytując: „Imiona i nazwiska w dowodzie osobistym obywatela RL pisze się literami języka litewskiego według litewskich wpływów posiadanych dowodów osobistych”. Dostaliśmy Dlaczego wobec tego zmusza się wędrować od urzędu do urzędu szukającym się na „skij”. Przecież na litewskiej stronie byłego radzieckiego dowodu nie mają wpisane końcówki „skij”, tylko „is” lub „as”. A ponieważ oficjalnie przepisy pozwalają, wyżej wymienione wyjaśnienie potwierdza, że na pismach życzenie osób narodowości nielitewskiej w dowodzie osobistym wpisuje się imię i nazwisko bez końcówek litewskich, więc brama nie musi być.

Do biura paszportowego w Nowej Wilejce zgłosił się nasz czytelnik Lucjan Rakowski, którego na rosyjskiej stronie starego dowodu w swoim czasie zapisano „Rakowski”. Jednakże na stronie litewskiej jest napisane Rakovskis. Odrzucając końcówkę „is — a ma on jako Polak na to prawo, pozostaje jego prawdziwe nazwisko. Wszystko niby jasne. Urzędnicy jednak uporczywie trzymają się wpisów rosyjskich, posyłają człowieka do wydziału metrykacji. Tutaj z kolei swoje „piekiełko”. Pracy jest tyle, że na widok każdego petenta, ubiegającego się o poprawę imienia i nazwiska panienki z okienka stają się jeszcze bardziej nerwowe.

Przez długie lata wydziału metrykacji w USC były oazą ciszy, a ich nieliczni personel nie wiedział, co to jest robota na pełną parę. Obecnie personelu nie przybyło, natomiast obowiązków stało się dziesięciokrotnie więcej. Niby nawalnia zwalają się na te dwie—trzy kobiety prośby o odszukanie metryk, różnych innych dokumentów w związku z ubieganiem się o zwrot imienia czy ziemi, a tu jeszcze te niekończące się sprawy o poprawę czy zmianę nazwiska, imienia. Odwiedzian nie tak dawno dwa Urzędy Stanu Cywilnego: w rejonie wileńskim i w rejonie solecznickim. Stwierdziano, że kierowniczką Halina Tomaszewicz oraz Luda Zaborowska robią, co mogą, aby nie komplikować ludziom załatwiania dokumentów. Pracy jednak mają bardzo dużo, a ludzie nagli. Nowe paszporty chcą mieć wszyscy szybko. I logicznie rzecz biorąc służby paszportowe mogłyby to wszystko. prędzej załatwiać, wpisując obywatelom polskiej narodowości Jan zamiast Iwan, Józef zamiast Josif, nie żądając żadnych papierków „oficjalnych” poprawek. Przecież jasne jak dzień, że Polakowi czy to przed wojną, czy w czasach późniejszych rodzice nie nadali imienia Iwan, czy Andriej albo Iri-

na. Tym bardziej, że w punkcie piątym wspomnianego wyżej wyjaśnienia czytamy: „W latach okupacji imiona i nazwiska mieszkańców Litwy,

szczególnie innych narodowości zostały zniekształcone. Dlatego, jeszcze przed otrzymaniem dowodu osobistego, można zwrócić się do wydziału metrykacji cywilnej w miejscu zamieszkania z prośbą o zmianę lub poprawienie imienia czy nazwiska...”. Nasuwa się pytanie, czy koniecznie obywatele Litwy, Polacy o nazwiskach kończących się na „ski” (Masłowski, Rakowski, Klukowski, Oblaczynski), którzy urodzili się i wyrosli na Litwie, mają ubiegać się o dokumentalną zmianę ewentualnie poprawę swoich nazwisk. Należałoby im mechanicznie, bez biurokratycznych zabiegów przywracać poprawne nazwiska, a nie kopiować rosyjskiego wpisu i powinny o tym wydziału służb paszportowych konkretne rozporządzenie dwa ministerstwa — Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych. W służbach paszportowych m. Wilna, jak się osobście przekonałam, nikt nie chce brać na siebie odpowiedzialności za poprawne wpisanie polskiego nazwiska.

Problem polega na tym, że formalności związane z zmianą lub poprawianiem nazwiska ogólnie wydłużają czas czekania na nowy dowód, bez którego przecież nie sposób obejść się w życiu codziennym, nie mówiąc o wyjazdach za granicę. Wydziału metrykacji zwracają się do archiwów, a o tym, jak długo czeka się stamtąd na odpowiedź, wszyscy doskonale wiemy, chociażby na przykładzie staran o zwrot ziemi. Mało komu tak się uda załatwić sprawę jak Januszowi Oblaczynskiemu z Solecznik. Otóż udał się osobście do Waryny do archiwu i mimo pewnych trudności potrafił otrzymać dokumenty, potwierdzające, że ani jego rodzice, ani on po urodzeniu nie mieli w nazwisku końcówki „ij”. Teraz prędko dokumenty żony i dzieci. Odpowiedział, że początkowo zwracał się do Ministerstwa Sprawiedliwości republik. Dowiedział się, że znajduje się tu ponad 200 podań od obywateli, ubiegających się o zmianę lub poprawienie nazwiska. Nikomu z kierownictwa nie chce się jednak zajmować „polską” kwestią i wszystko toczy się w ślimaczym tempie. J. Oblaczyn-

ski uważa, że Polacy, którym zależy na poprawnym nazwisku, nie dość energicznie działają. Powinni interweniować do rządu, do Departamentu Narodowości, do obywateli ministerstw: Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości. Opisywać swoje konkretne trudności. Wówczas może ktoś dojdzie do wniosku, że należy uprosić tę całą biurokrację. Cieszy jedno: ludzie wreszcie zaczęli zwracać uwagę na to, jak jest pisane ich nazwisko. Marcinkiewicz już nie chcą być Martinkiewiczami, a Tyszkiewicz ubiegają się o to, aby pozwolono im zachować po literce k, zmieknienie „ie”. Co prawda, niezdadne to będzie z litewską pisownią, ale przecież wileńscy Tyszkiewicz nie chcą się różnić od swoich słynnych faniliantów rozsiansych po Polsce, Szwecji, Francji, USA.

Jeszcze słów kilka o imionach. Otóż Marian Masłowski nie mógł pogodzić się z tym, że będzie miał po litewsku wpisane „Marian”. W wydziale metrykacji m. Wilna dostownie wykiwał się o to, aż wreszcie powiedział mu: — Proszę przynieść z katedry języka polskiego i literatury Uniwersytetu Pedagogicznego zaświadczenie od p. Haliny Turkiewicz o tym, jak ma być poprawnie napisane paniskie imię. Pan Masłowski nie był pewny, czy tam zechcą wydać mu takie zaświadczenie. Zatelefonował do redakcji, a ja z kolei — „na polonistykę”. Owszem, tam wiedzą, że na prośbę wydziału metrykacji należy wydawać ludziom odpowiednie zaświadczenia. Wypisuje je nie tylko p. H. Turkiewicz, lecz też inni wykładowcy—językoznawcy.

Zwróciło się do redakcji kilka osób z pytaniami, jakie mają poczynić starania, by przywrócić swoją autentyczną narodowość. Panie Halina B., Katarzyna M. z Wilna, Eugeniusz Z. z rejonu solecznickiego i wielu innych Polaków mają w radzieckich dowodach osobistych napisane, że są Białorusinami. Urodzili się w byłych oszmiańskim, smorgońskim, świrskim powiatach. Ich rodzice byli autentycznymi Polakami. Jednakże, gdy tylko w Zachodniej Białorusi utworzona została władza

radziecka, wszystkim Polakom wpisano białoruską narodowość. Nikt nie śmiał wtedy zaprzeczyć — groziło zesłanie na Syberię, wywózka na daleką Północ. Niektórzy „Białorusini” posiadają jeszcze dokumenty, w których grubą kreacją jest przekreślone słowo „Polak” i niżej wpisano „Białorusin”.

Zapytałam telefonem panią D. Mataravičiūnę, kierowniczkę Wydziału Paszportowego MSW RL, dokąd mają się zwracać. — Obywatele ubiegający się o przywrócenie narodowości piszą podanie wolnej formy do swego wydziału paszportowego, dołączając, jakże mało dowody tego, że chociaż jedno z ich rodziców było Polakiem. Dokumenty dziadków nie będą brane pod uwagę. Na ich podstawie mogą zmienić narodowość rodzice, a następnie zainteresowany obywatel...

Kierowniczką wydziału paszportowego (służby migracji) rejonu wileńskiego Janina Kriščiūnienė poinformowała, że Polacy najbardziej obstają przy tym, aby wpisywano im do paszportu narodowość, chociaż w nowym dowodzie osobistym takiej rubryki nie ma. Po prostu wstawiła się tam niedużą plecakę z napisem: „Tautybe — lenkas”.

Wydział metrykacji Urzędu Stanu Cywilnego rejonu wileńskiego przyjmuje od osób urodzonych na jego terenie podania z prośbą o zmianę nie tylko imienia i nazwiska, ale też narodowości. Należy tylko cierpliwie poczekać, zanim zostanie wszystko załatwione. Zrozumiałe, że trudno jest chodzić po urzędach, wypełniać różne druczki, ankietę i podania, ale przecież nikt za nas tego nie zrobi. Działajmy śmiało i energicznie! Dla mieszkańców Wilna we wszystkich spornych kwestiach paszportowych należy się zwracać do urzędu przy ul. Saltoniškio 19. Mieści się tam Republikańska Służba Migracji, w tym też Główny Wydział Paszportowy MSW RL, któremu podlegają dzielnicowe (w miastach) służby paszportowe, rejonowe (w terenie) również. Można w rejonach zwracać się do st. komisarzy policji. Oni też kierują służbami paszportowymi.

Jadwiga PODMOSTKO

ZDANIEM CZYTELNIKA Po co te dziwactwa?

Po długim walcowaniu sprawy dowodu osobistego Gryszkiewicza do Komisji Języka Litewskiego (nie tylko) ustalono, że na nazwisko Gryszkiewicz w dowodzie paszportowym będącym w posiadaniu rodziców napisano poprawnie nazwisko w pałeczce nie robaczy nigdy, bo litera „a” w nazwisku polskiego „przywrócić” oryginalnego brzmienia i pisać (według H. Kobeckaitę) „K.W.” od 14 kwietnia. Uważam że brzmienie i zapis dowodu powziętego „przywrócić” do oryginalnego brzmienia — to jest ten sens.

zaś zapisu brzmienia imienia czy nazwiska w przybliżeniu do brzmienia oryginalnego — jest w antronymastycie swoistym rodzajem zapożyczenia, czyli próbiej — litwinizacji (ewentualnie zruszczenia). Takie podejście jest nie do przyjęcia dla nikogo w tym też Polakom, zyczącym zachować prawdziwe imię i nazwisko i mając kłemu wszelkie podstawy prawne. To, że tego prawa chcą pozbawić nas Komisja Języka Litewskiego wespół z Departamentem Narodowości, Ministerstwem Spraw Wewnętrznych pod batutą pracowniczych sił politycznych Litwy

wcale mnie nie dziwi. Dziwna jest opinia „K.W.”, który to wzmawia ludziom, aby zgodzili się na takie oto napisanie imion własnych (Maria — będzie Marija, Anna — Ana itp.) i tym samym nie zważa na prawo międzynarodowe, w tym na podpisaną Deklarację „Polsko-Litewska” (patrz. art. Jadwigi Podmostko, „K.W.” od 12 sierpnia). W swoim artykule o wpisach do paszportów („K.W.” od 12.08) Pranas Kniukšta bez potrzeby oskarża prasę „K” o odrośnięciu od pracy polskiej w prasie litewskiej panuje całkowite dziwactwo. Dziwnym jest, gdy P. Kniukšta potrzebuje by już w podaniu o dowód osobisty present sam transkrybował swoje nazwisko, a nie działałby tu służby paszportowe. Dodac trzeba, że żąda się, by obywateli transkrybował tak

jak te służby chcą, ale nigdy tak, jak ludzie życzą. Uważam, że podanie obywateli Litwy ma prawo zapieczętować w dowolnym używanym w Litwie języku, w tym — i po polsku. Zapisane po polsku imię i nazwisko w podaniu o paszport oznacza (patrz wzorec blankietu podania „K.W.” od 14 kwietnia), że obywatel chce mieć właśnie taki a nie inny zapis w paszporcie. Trudno też zrozumieć, dlaczego „Polak” przyszył właściciel dowodu, ma życzyć lub nie życzyć zapisu końcówek litewskich. Nie było ich poprzednio na stronie osyjskiej, to dlaczego teraz mają być? Oczywiście, że dokonano wielkiej pracy w dziedzinie możliwości zapisu obcych imion własnych oraz nazwisk w języku litewskim. Co z tego, skoro od imienia i nazwiska pozostaje tylko forma. O

wszem, podobne metody stosuje się w państwach z alfabetem łacińskim, za to tylko różnica, że dla dzieci, uczących się w klasach początkowych. Dla dorosłej części społeczeństwa stosuje się oryginalny zapis, chyba że obywatel zgłosi inne wyraźne życzenie, na przykład zamerykanizowania swego imienia lub nazwiska. Sądę, że nikomu nie spadły włosy z głowy, gdyby Polakom obywatelom Litwy, zapisywano w w dowodzie osobistym ich imiona i nazwiska w oryginalnym brzmieniu oraz pisowni. Nie byłoby wówczas powodów do okrzyków w rodzaju „Mamo, nie chcę cudzego paszportu”.

Tadeusz BUBLEWICZ

P.S. Honorarium proszę przekazać na fundusz Uniwersytetu Polskiego w Wilnie.

Zielone pióro

Niespełnione marzenie...

Sobota. Piękny słoneczny dzień. Wielu ludzi wyszło na miasto. Ktoś idzie do pracy, ktoś do sklepu, a ktoś po prostu spaceruje. W centrum uwagi każdego — wielki piękny dom z czerwonej cegły. To jest dom towarowy. Przy wejściu do niego zebrał się niewielki tłum gapiów. Ich uwagę przyciąga dziewczynka, stojąca przy ścianie. Obok niej leży kapelus, w którym znajduje się trochę pieniędzy. Jest niezwykle blada i ma na sobie zniszczone ubranie. Jakaś starsza pani daje swej wnuczce trochę pieniędzy i coś szepcze jej do ucha. Dziewczynka podchodzi do stojącej przy ścianie, kładzie monety do kapelusza i odchodzi. Ale większość ludzi mija dziewczynkę nawet nie spojrząwszy na nią.

Wnet staje się coś niezwykłego: kobieta w wieku lat mniej więcej trzydziestu pięciu, pięknie i gustownie ubrana, podchodzi do dziewczynki i coś do niej mówi. Ta bierze kapelus i odchodzi wraz z kobietą.

Kobieta, która tak niespodziewanie „zabrała” obiekt zainteresowania zbiegowiska, nazywała się Felcja Borowska, dziewczynka zaś — Kasia. Pani Felcja zczyliwie pytała:

— Więc jesteś sierotą? A gdzie i z kim mieszkasz? Czy dawno zmarli twoi rodzice?

Dowiedziała się, że Kasia już od dawna jest sierotą, rodziców nie pamięta. Wychowała ją babcia, która o nich nigdy nie opowiadała. Pieniądz zawsze miała bardzo mało, gdyż babcia nie pracowała i żyła jedynie z renty. W tenich czasach Kasia jeszcze nie myślała, co będzie, gdy zostanie sama. To nieszczenie nastąpiło nagle i wtedy Kasia zdecydowała się: ucieka, bo nie chciała znaleźć się w domu dziecka, gdyż styżala, że tam jest bardzo źle. Już cały miesiąc, żyje z jatkynym. Ma dwanaście lat.

„Biedne, nieszczęśliwe dziecko” — pomyślała pani Felja. Ona sama zawsze była

szczęśliwa: wyrosła w zamężnej rodzinie, wyszła za mąż za dobrego człowieka i miała już jedenastoletnią córkę.

— Jedźmy do mnie — zaproponowała i widząc łęk w oczach dziewczynki, pośpiesznie dodała — maż teraz wyjechał, przyjedzie nieprędko. Córką wyjechała na kolonie. Jestem w domu sama, więc chętnie powitam w domu gościa.

— No nie wiem... Ale jeżeli pani uważa to za słusne... — cicho powiedziała Kasia.

Obrazek

— Ależ naturalnie! — przewtowała jej pani Felcja.

Nareszcie przyjechał do domu pani Felja. Kasia patrzyła na wszystko z ogromnym zaciekawieniem. Nigdy przedtem nie widziała takiego luksusu. Podziwiała wszystko, co ujrzała w tym pięknym domu, i w głębi jej serca zrodziła się nadzieja, że może tu zostanie. Pani Felcja poczęstowała ją herbata z ciastem, jakiego Kasia nigdy w życiu jeszcze nie jadła. Potem dała ubranie swojej córki, które szczęśliwie Kasia pasowało, bowiem jak na swój wiek była bardzo mała. Nigdy Kasia nie była tak szczęśliwa. Prawie zapomniała o swoich nieszczęściach. Już myślała, że tak będzie zawsze...

Po kilku dniach przyjechał maż pani Felcji — już niemłody mężczyzna o surowym spojrzeniu. Kasia zamieszkała w pokoju córki gospodarzy domu. Zza ściany każdego wieczoru słyszała głośne klótnie. Rozumiała, że te wieczorne rozmowy dotyczą jej, dlatego dłuż nie mogła zasnąć.

Pewnego dnia była bardzo wesoło usposobiona, chciała po prostu z kimś porozmawiać, więc poszła do dużego pokoju. Już chciała otworzyć drzwi, gdy usłyszała głosy

donoszące się stamtąd:

— Więc nie chcesz, aby została? — rozpoznała głos pani Felcji.

— Nie, nie i jeszcze raz nie! — mówił jej maż. — Postuchaj no, Felu, czy chcesz abyśmy nadal każdego dnia się klóćli? A czy pomyślałaś, co o tym powie Agnieszka? Czy sądzisz, że spodoba się jej, że w jej pokoju mieszka jakaś dziewczyna z ulicy...

— Piotrze!
— ...i nosi jej ubrania?
— No dobrze, zrobię to dla ciebie i córki. Ale nie wiem jak to powiedzieć Kasi?

Tego wystarczyło... Oczy Kasi wypełniły łzy, pobiegła do „swojego” pokoju i zaczęła lkać. Nie mogła zrozumieć, jak kobieta, która zrobiła dla niej tyle dobra i którą już zażyła pokochać, mogła tak się zachować. Lejcie, żeby nigdy nie było tych paru tygodni, lepiej, żeby nigdy nie poznała tego cudownego życia...

Uspokoiwszy się jednak zrozumiała, że każdy ma swoje życie i problemy. Więc nie chcąc być dla pani Felcji ciężarem i sprawiać jej kłopotu, zdecydowała — po raz drugi w swoim jeszcze tak krótkim życiu — uciec. Było jej ciężko, lecz zdjęła z siebie nowe ubranie, wzięła swoje stare łachmany. Po ciemno otworzyła drzwi, wyszła na ulicę i już miała odejść, gdy nagle pomyślała, że musi zrobić coś przyjemnego tej hojnej osobie. Nabrała kwiatów, cicho wróciła do domu, wzięła z biurki pocztówkę, napisała tylko trzy słowa: „Dziękuję za wszystko” i odeszła...

W ciągu wielu dni pani Felja szukała przy domu towarowym dziewczynki, pragnąc wszystko jej wyjaśnić. Miała nadzieję, że kiedyś ją zobaczy. Ale los zrządził inaczej, bo już nigdy się więcej nie spotkały...

Olgia JAKSZTO,
uczennica klasy IXe
Wileńskiej Szkoły Średniej
im Wł. Syrokomli

NASZA
GROMADA
DWUTYGODNIK DLA UCZNIÓW

Nasza szkolna gromada
O przyjaźni nie gada,
Ale za to w potrzebie
Každy zrobi dla ciebie,
Co będzie mógł.

Apel Harcerski

Wzywam wszystkich Harcerzy i Harcerki ZHP na Litwie do udziału w uroczystej Mszy św. 17 października o godz. 11.00 odprowadzanej w kaplicy Ostrzej Bramy przez Ks. Bpa J. Tomaszewicza w intencji Ojca św. Jana Pawła II w 14 rocznicę wyjazdu na stolicę św. Piotra w Rzymie oraz o Jego błogosławionym przejazd do Wilna.

DRUHNINY I DRUHOWIE!
Nasze spotkanie z Matką Miłosierdzia to wielka chwila w naszym życiu harcerskim. Wszyscy będziemy w modlitwie zwracać Matce Bożej Jana Pawła II, nasze osobiste intencje, życzyn i całego Związku Harcerstwa Polskiego na Litwie oraz okręgu litewskiego.

Dzieje się to w roku 80-lecia Harcerstwa na Wileńszczyźnie oraz w 55 rocznicę ślubowania harcerki i harcerzy wileńskich Najświętszej Maryi Pannie, 07.07.1937 r. z okazji 25-lecia pracy harcerskiej w Wilnie ks. arcybiskup metropolita Romuald Jańczykowski odprawił Mszę św. dla ZHP, a po Mszy św. zostało zawieszono przy Cudownym Obrazie Matki Bożej wotum w postaci srebrnego ryngrafu wg. projektu ks. kapłana Franciszka Tyżkowskiego z następującym tekstem roty ślubowania:

„Wielka Bogo-Rodzico i Panno Najświętsza Matko Nasza, My, Harcerki i Harcerze ziem nowogródzkiej i wileńskiej ścieląc się do stóp Twoich w dzień rozpoczęcia nowego 25-lecia pracy naszej, obieramy Cię za naszą Patronkę, ślubując wierność Przyrzeczeniu i Prawu Harcerskiemu, oraz gotowość w służbie Twojej i Twego Boskiego Syna, Najjakoścześniejszego Naszego Zbawiciela Jezusa Chrystusa, Ciebie też Pani Niebieska prosimy o błogosławieństwo Ojczyzny Naszej i pracy”. (Wilno — Ostra Brama, 7 lipca 1937 r.).

Po Mszy św. i modlitwie różańcowej — całym sercem Księżowej Obojga Narodów, Patronce Harcerstwa w duchu wierności i ofiarnej służby Bogu, Ojczyźnie i Bliznim odnowimy ślubowanie gorliwie służby Jej i Jezusowi Chrystusowi.

Na uroczystą Mszę św. zapraszamy drużyny skautingu litewskiego, kapłanów, rodziców, młodzież i dzieci, Kolo Przyjaciół Harcerstwa, wszystkich.

Czuwaj!
Ks. phm. Dariusz STANCZYK
Naczelny Kapelan ZHP na Litwie

Uśmiechnij się

Słynny kompozytor zwierza się wnuczce:
— Tę kołysankę komponowałem aż 10 lat.
— Dlaczegoś tak długo, dziadku?

Zawsze po paru latach zasypiałem przy fortepianie...
— Tato, kup mi organki!
— Akurat! Zebys' mi przestał dziać w pracy.
— Przysięgam, że będę na nich grał tylko wtedy, kiedy będziesz spał.

Maluchy z Jęczmieniszek

W rejonie wileńskim, w odległości kilkunastu kilometrów od Niemienczyna jest wieś Jęczmieniszki, a w niej — szkoła średnia, raczej mała niż duża. Klasy początkowe w niej są łączone: pierwsza z trzecią, zaś druga z czwartą. Tego roku jest tu ośmioro pierwszoklasistów, a uczy ich pani Teresa Januszkiewicz. W drugiej i czwartej klasie z dziećmi pracuje pani Bożena Mieżaniec. Dzieci mają czyściutkie, pięknie urządzone izby klasowe i

dobrze się tu im powala. Ponadto, w odróżnieniu od dzieci z innych szkół, mało gorące posiłki. O jedzeniu dba w Jęczmieniszkach pani Regina Jurawiczewa i dzieci jedzą z apetytem.

Na zdjęciach, które zamieszczamy obok, widzimy klasę pierwszą wraz ze swą nauczycielką podczas lekcji z dziećmi uczniami z początków ich wychowawczyniami w szkole.

Fot. Bronisława Kondratowicz

Konkurs „Kresy 92”

Rozpoczęły się już przygotowania do obchodów w 1998 roku 270-lecia urodzin wieszca narodu polskiego Adama Mickiewicza. W związku z tą rocznicą Oddział Wojewódzki Towarzystwa Kultury Teatralnej w Białymstoku i Podlaski Oddział Stowarzyszenia „Społeczność Polska” w Białymstoku przy współdziałaniu Fundacji Kultury, Ministerstwa Kultury i Sztuki, Wydziału Spraw Społecznych Urzędu Wojewódzkiego w Białymstoku, Wojewódzkiego Ośrodka Animacji Kultury w Białymstoku, Państwowej Wyższej Szkoły Teatralnej w Białymstoku, pod patronatem wojewody białostockiego OGŁASZAJĄ KONKURS RECYTATORSKI DLA POLAKÓW NA LITWIE, BIAŁORUSI I UKRAINIE „KRESY-92”.

Literatura polska zawsze była dla Polaków arką, choć zmieniała i burzliwej historii, spajającą w jedno dzieje narodu polskiego. Słowa polskiej poezji wędrowały wraz z wygnaniami po krainach „nieuludziej ziemi”, w trudnych i etapach niewolniczego losu, podtrzymywały ducha, budowały nadzieję i wiarę. I w ten mocny czas poezja była wiernym synem w modlitwie, rozświetlała ciemności, aby wyznaczyć ludzkie oblicze trwania.

Organizatorzy konkursu zwracają się z apelem do nauczycieli, aby przygotowali uczniów do konkursu. Uczniowie będą mogli zapoznać się z większą ilością polskich utworów, polubić je. Nauczyciel, który przygotuje do eliminacji największą ilość uczniów, otrzyma cenną nagrodę.

Konkurs jest imprezą otwartą dla wszystkich Polaków mieszkających na Litwie, Białorusi i Ukrainie. Warunkiem udziału jest przygotowanie repertuaru odpowiedniemu założeniom konkursu.

Konkursy prowadzone są w drodze czterostopniowych przebiegów:

1. środowiskowych (w szkołach, placówkach kulturalnych, zakładach pracy, uczelniach), które powinny się odbyć w terminie do 25 października 1992 r.
2. miejskich, rejonowych itp., które powinny się odbyć w terminie do 8 listopada 1992 r.
3. centralnych (Wilno, Grodno, Lwów) które odbędą się w dniach 14–15 listopada i po-

przedzone zostaną dwudniowymi warsztatami recytatorskimi prowadzonymi przez wykładowców z Polski (12–13. XI. 1992).

4. Białostockie Spotkania Laureatów „Kresy 92”: 14–20 grudnia 1992 r.

W konkursie mogą wziąć udział dzieci i młodzież do lat 16 oraz młodzież i dorośli od lat 16.

Konkurs dla uczestników do lat 16 kończy się na etapie centralnym (Wilno, Grodno, Lwów), a jego laureaci mogą być zaproszeni do udziału w koloniach artystycznych latem 1993 roku. Laureaci w wieku powyżej lat 16 wezmą udział w Białostockich Spotkaniach Laureatów „Kresy 92”.

Repertuar uczestników obejmuje 2 utwory w całości lub fragmenty jaskierzy polskich (proza lub wiersz), w tym jeden dowolnie wybrany fragment z „Pana Tadeusza” A. Mickiewicza. Łączny czas wykonania nie może przekraczać 10 minut.

Uczestnicy przeglądów wszystkich stopni i laureaci otrzymują dyplomy i upomniki ufundowane przez sponsorów i organizatorów.

Najlepsi uczestnicy spotkań laureatów w Białymstoku otrzymują następujące nagrody i wyróżnienia:

- nagrodę główną „Grand Prix Kresów 92”,
- nagrodę publiczności
- nagrody i wyróżnienia za szczególnie twórcze poszukiwania interpretacyjne.

Chętni wzięciu udziału w konkursie laureatów w Białymstoku w Polskiej Macierzy Szkolnej (Wilno, Paupio 26, tel. 69-01-43).

„Polskie bajki i opowieści”

— taką właśnie wystawę możecie pogłądać w Wileńskim Centrum Młodzieży, skomponował ją Dział Widowisk Lalkowych Muzeum Archeologicznego i Etnograficznego w Łodzi. No i kiedy mówi się o etnografii i archeologii, to rozumiecie, że te lalki są też z różnych czasów, przedstawiają zarówno bohaterów z różnych okresów historycznych, jak i bajek. Dzieciaki mogą tu spotkać doskonale znanego sobie Diabła Rokietę, cwane Szezwycyka Dratewkę, najprzeróżniejszą Baby Jagę, Króla Popiela i historyczne Myszy. Tu też jest krakowski Lajkonik i król polski Stefan Batory, jak też inni ulubieni i znani wam bohaterowie. Kto jeszcze tu nie był, niech się obowiązkowo wybierze, a czasu jeszcze na to macie, bo wystawa potrwa do 15 listopada br.

NA ZDJĘCIACH: te Myszki świetnie się bawiły na wystawie, są tak duże w porównaniu z małąką zwiędającą; dzieci Fot. Bronisława Kondratowicz

Jesień — to czas zbioru plonów. Tęgo roku te dary nie są tak obfite, jak w latach ubiegłych. Jednak rolnicy nie bardzo mogą sobie poradzić bez pomocników. Włec i tegoroczny wrzesień dla uczniów szkół wiejskich upłynął przy pomaganiu rolnikom. Na zdjęciu widzimy właśnie takich pomocników z Podbrzeskiej Szkoły Średniej w rejonie wileńskim.

Fot. Bronisława Kondratowicz

Echa wakacji

Taka miła Malinówka

W czasie letnich wakacji grupa tancerzy Rudomińskiej Szkoły Średniej nr 1 (11 osób) oraz Niemiernyńskiej Średniej (4 osoby) za udział w święcie „Kwiaty polskie” została nagrodzona wyjazdem do obozu wypoczynkowego Malinówka koło Ełku. Obóz mieścił się w bardzo malowniczej miejscowości nad jeziorem. Kierowniczką obozu p. Elżbieta Lendowicz powitała nas bardzo serdecznie, chociaż przyjechalśmy w nocy. W obozie odpoczywało 230 uczniów z Warszawy, Białegostoku i nasza grupa. Naszym uczniom okolice obozu i pobyt w nim bardzo się podobały: było tu wesoło i ciekawie. Uczestniczyliśmy w różnych imprezach, zawodach sportowych, konkursach. Andrzej Siemaszko, Alona Wasilewska i Jolanta Zabelowicz brali udział w konkursach mody i piosenki i zdobyli czołowe miejsca. Sportowcy też otrzymali na-

grody. Dzieciom bardzo podobało się pływanie statkami, kąkajkami, kąpiele w jeziorze, łowienie raków, dyskoteki. W niedzielę zaś do obozu przyjeżdżał ksiądz i odprawiał dla dzieci. Mszę św.

Jesteśmy bardzo wdzięczni za interesującą wycieczkę p. Władysławowi Leonczykowi, za ciekawie i treściwie zorganizowany wieczór — powitanie i pożegnania paniom Basii, Halinie oraz innym naszym opiekunom. Chcemy też podziękować dyrekcji leśnictwa, która zorganizowała ten obóz wypoczynkowy oraz paniom kuchmistrom, które karmiły nas bardzo smacznie.

Wróciliśmy do domu opaleni, wypoczęci, pełni wrażeń.

Aldona ZABOROWSKA, kierowniczką grupy z Rudomińskiej Szkoły Średniej nr 1

PRZEZWISKA

„Czy muszę być Balonem?”

Pewnego razu obserwowałam taką oto scenkę: okrągłymi małymi chłopczykami w szkolnym mundurku, ze łzami w oczach zadręczał swą mamę Balonem, mamę, powiedz no mi powieść. Oni! miały być ciążę nazywają! Mama starała się synka pocieszyć wzywając mu, że: „Balon to nie przeczci ani złego, ani brzyd-

kiego”. Ale malec nie dawał za wygraną i ciągle marudził. Ze wcale nie będzie chciał iść do szkoły, o ile koledzy nie będą go wreszcie nazywali po imieniu. Cóż, przynajmniej chyba, że w naszej klasie też używacie przeczki Czy to źle? Raczej chyba tak, bo człowiek każdy po to ma imię i nazwisko, by go ludzie tak, jak

się zwie nazywali. A jednak, jak świat światem, a szkoła szkołą, przewiska są w niej żywotne. Najczęściej używane w naszej szkole są przewiska — skróty nazwisk: Sinkiewicz — Sinka, Rudzianiec — Rudy itd. Te są chyba najbardziej spokojnie przyjmowane przez właścicieli. Gorzej jest z tymi, co to nawiązują do wyglądu, sposobu mówienia, czy chodzenia: np. Globus, Milimetr, Ryży Gigant, Szkielet, Plastus. Tak samo trudno jest pogodzić się z myślą, że

przypomina się kolegom Gacka, Misia, Śledzia, czy też Żyrafa. Czasami też się zdarza, że nie na stałe, tylko od okazji do okazji przedstawiamy swym kolegom odpowiedni „dodatek” do imion: Teresa — ka-Deska, Jonek-Dzbanek, Alka-Praska itp. Nieestetycznie, czasami przewiska są tak niesamowicie pomyslane, że obrazają godność człowieka: np. Fujara, Fladzia, itp. Chyba trudno zarządzić, żeby nagle we wszystkich szkołach naraz przewiska zagnęły. Raczej to jest niemożliwe. A

jednak zastanowicie się nad tym, bacznie przyjrzyjcie się swoim kolegom i pomyślcie, czy te niewinne, według was, przewiska nie sprawiły im bólu i uręki przed każdym pójściem do szkoły. Pomyślcie o tym, może rzeczywiście przynajmniej w swojej klasie zdecydowanie, że od 15 listopada do wszystkich kolegów będącicie się zwracali po imieniu. Spróbujcie, zobaczycie, jak to ładnie i elegancko brzmi.

UCHWAŁĄ RZĄDU REPUBLIKI LITEWSKIEJ NR 704 Z 25 WRZEŚNIA 1992 R. ZATWIERDZONO

Regulamin burs

CZĘŚĆ OGÓLNA

1. Do zakwaterowania na okres nauki lub pracy dla studentów, uczniów i pracowników mogą być wykorzystywane bursy.
2. Bursy dla studentów i uczniów są to specjalnie wzniesione w tym celu budynki albo urządzone domy mieszkalne, zarejestrowane w zarządzie miejskim (rejonowym). Na bursy dla pracowników mogą być wykorzystywane wyłącznie wyznaczone wcześniej specjalnie w tym celu budynki lub urządzone domy mieszkalne, zarejestrowane w zarządzie miejskim (rejonowym).
3. Bursy mogą należeć do instytucji naukowych i dydaktycznych, samorządów, przedsiębiorstw, instytucji i organizacji.
4. Bursy dla studentów i uczniów mogą być typu łózkowego, gdy po kilka osób mieszka w jednym pokoju i każdy lokator ma osobne łóżko, natomiast dla pracowników — typu pokojowego, gdy dla każdego lokatora (z członkami rodziny) wynajmuje się osobny pokój albo kilka pokoiów.
5. Na tym samym piętrze lub klatce schodowej budynku zabrania się urządzania burs typu łózkowego i typu pokojowego.
6. Na bursy mogą być wykorzystywane pomieszczenia mieszkalne, odpowiadające wymogom sanitarno-technicznym.

PRZYDZIALENIA BURS

6. W bursach należących do instytucji naukowych i dydaktycznych pomieszczenia mieszkalne wynajmuje się na podstawie decyzji koleżeńskich organów tych instytucji, natomiast w bursach należących do przedsiębiorstw, instytucji i organizacji — w trybie przewidzianym w umowie zbiorowej przedsiębiorstwa, instytucji lub organizacji (jeżeli takiej umowy nie zawiera się, to na podstawie porozumienia administracji i pracowników).
7. Po przejęciu na bilans samorządów pomieszczeń mieszkalnych znajdujących się w bursach, które odpowiadają wymaganiom osobnych mieszkań, z osobami i rodzinami mieszkającymi w tych pomieszczeniach zawiera się nowe umowy o wynajmie pomieszczeń mieszkalnych. Z osobami i rodzinami, mieszkającymi w pomieszczeniach, które nie odpowiadają tym wymaganiom, zawiera się umowę o wynajmie bursy. Umowę o wynajmie zawiera się na podstawie rozporządzenia samorządu miejskiego (rejonowego).
8. Oprócz niego, pomieszczenia w tych bursach zasilają się w trybie ustalonym przez radę miejską (rejonową).
9. Bursy typu łózkowego pracowników przedsiębiorstw i or-

ganizacji przydzielane są wyłącznie na okres pracy w odpowiedniej miejscowości osobom pracującym tymczasowo, stosując wobec tych burs reżim hotelowy.

Oprócz niego bursy typu łózkowego i pokojowego pracowników muszą być przerabiane na wynajmowane pomieszczenia mieszkalne typu mieszkaniowego albo na hotele.

9. Powierzchnia mieszkalna w bursach przypadająca na jednego mieszkańca powinna być nie mniejsza niż 6 m².

10. Studentów, uczniów, pracowników, jak też inne osoby, na podstawie zlecenia instytucji naukowych lub dydaktycznej, przedsiębiorstwa, organizacji albo rozporządzenia zarządu miejskiego (rejonowego) zakwaterowuje w bursie i melduje u powołanego urzędnika bursy, zawierając z tymi osobami umowę o wynajmie bursy.

11. Studenti i uczniowie zakwaterowywani w bursie na okres nauki, po opuszczeniu instytucji dydaktycznych, a instytucji przedsiębiorstw i organizacji — po upływie umowy o zatrudnieniu (pracy) są eksmitowani z burs w trybie ustalonym przez ustawę Republiki Litewskiej.

Lokatorzy burs mogą być wykusmitowani bez przydzielenia im innego pomieszczenia mieszkalnego, jeżeli nieodpowiednim postępowaniem przeszkadzają innym osobom mieszkającym w mieszkaniu lub obok jak też w sąsiednim, jeżeli należą do pomieszczenia mieszkalnego lub użytkownika je nie według przeznaczenia.

EKSPLLOATACJA BURS

12. Bursy typu łózkowego wyposażone są w meble i inne przedmioty i sprzęt gospodarstwa domowego i bytowy niezbędny do życia, pracy i wypoczynku mieszkających w nich osób. Mieszkańcy burs typu pokojowego na ich życzenie mogą korzystać z własnych mebli, przedmiotów i sprzętu gospodarstwa domowego oraz bytowego.
13. W przypadku rekonstrukcji, kapitalnego remontu, przebudowy i reorganizacji burs, jak też z innych podobnych przyczyn ich mieszkańcy na podstawie decyzji instytucji naukowej i dydaktycznej, zarządu miejskiego (rejonowego), przedsiębiorstwa, organizacji mogą być przeniesieni do innych pomieszczeń mieszkalnych bez pogorszenia warunków życia. W przypadku, jeżeli mieszkańcy odmówią przeniesienia się do innych pomieszczeń mieszkalnych, spor jest rozstrzygany w trybie sądowym.
14. Mieszkańcy w bursach osoby przenoszą się do innego pokoju lub zajmują inne łóżko zgodnie z przepisami regulaminu wewnętrznego burs.

14. Pomieszczenia ogólnego użytku burs (w bursach typu łózkowego i pomieszczenia mieszkalne) remontowane są na koszt instytucji naukowej lub dydaktycznej, przedsiębiorstwa, instytucji lub organizacji, do których należy bursy. W przypadku szkody pomieszczeniom bursy, popsuje urządzenia, polamie meble lub sprzęt, są one naprawiane ze środków winowajcy.

15. Przepisy regulaminu wewnętrznego bursy zatwierdzone przez radę miejską (rejonową) albo administrację odpowiedniego przedsiębiorstwa, instytucji, organizacji.

OPŁATA ZA BURSĘ I ICH USŁUGI

16. Mieszkańcy w bursie studenckiej i uczniowie płać za korzystanie z usług komunalnych i innych zgodnie z taryfami zatwierdzonymi w ustalonym trybie. Uczniowie spółki ogólnokształcących nie płać za bursę i jej usługi.

17. Mieszkańcy za bursy typu łózkowego należące do samorządów płać zgodnie z taryfami ustalonymi przez zarządy miejskie (rejonowe), za bursy należące do przedsiębiorstw, instytucji i organizacji — zgodnie z taryfami zatwierdzonymi w ustalonym trybie przez odpowiednie przedsiębiorstwa, instytucje i organizacje.

Zatwierdzana przez samorządy przedsiębiorstwa, instytucje i organizacje opłata czynszowa za bursę nie powinna przekraczać wysokości wyda-

tków na eksploatację bursy i procentów za kapital państwowy.

Przy ustalaniu taryf opłaty czynszowej za bursę rentowność organizacji eksploatującej bursy nie powinna przekraczać 5 proc. wydatków na eksploatację i remonty kapitalne, po potrąceniu wydatków na remonty i inne prace realizowane sposobem wykonawczym.

Opłata za usługi komunalne i bytowe powinna być obliczana na podstawie zatwierdzonych w ustalonym trybie taryf i faktycznej liczby mieszkańców bursy.

18. Pracownicy, mieszkający w pomieszczeniach burs typu pokojowego należących do samorządów, przedsiębiorstw, instytucji i organizacji, płać za pomieszczenia, jak też za usługi komunalne i łączności na podstawie taryf, ustalonych za pomieszczenia mieszkalne w domach państwowego funduszu mieszkaniowego.

19. Jeżeli mieszkańcom świadczono są dodatkowe usługi bytowe (pościel, meble, inne akcesoria bytowe), to za nie pobiera się dodatkowe opłaty na podstawie faktycznych wydatków świadczących tych usług wyłącznie od tych osób, które korzystają z tych usług.

20. Za bursę, usługi łączności, komunalne i inne mieszkańcy płać co miesiąc, nie później niż do 10 dnia następnego miesiąca, a w bursach należących do instytucji dydaktycznych — w terminie ustalonym przez administrację tych instytucji.

Regulamin przytułków

CZĘŚĆ OGÓLNA

ZADANIA I FUNKCJE PRZYTUŁKÓW

1. Przytułek jest zakładem opieki społecznej, miejscem zamieszkania starców albo niezdolnych do pracy członków ich rodzin jak też samotnych inwalidów, którzy wymagają opieki i krótkiej pielęgnacji oraz obsługi medycznej.

2. Przytułek zakłada się w specjalnie wzniesionym, urządzonego i przystosowanego do tych celów budynku ze wszystkimi wygodami. Pomieszczenia przytułków powinny odpowiadać wymogom sanitarnym, technicznym i ochrony przeciwpożarowej.

3. Przytułki zakładają, reorganizują i likwidują samorządy miejskie (rejonowe). Przytułki mogą zakładać organizacje charytatywne oraz inne osoby prawne, rejestrując je w zarządzie miejskim (rejonowym).

4. Przytułki utrzymywane są z opłat mieszkańców przytułków i środków budżetów samorządów oraz dobroczynności (ofiary). Wysokość opłat dla mieszkańców przytułków zatwierdza zarząd. Środki wykorzystuje się według zatwierdzonego kosztorysu przytułku.

5. Najważniejsze zadania przytułków — to przydzielenie ich mieszkańcom pomieszczeń mieszkalnych, stworzenie im odpowiednich warunków życia, zapewnienie obsługi medycznej, materialnej i bytowej.

6. Przytułki realizując powierzone im zadania:

6.1. przyjmują mieszkańców wyszczególnionych w punkcie 1 niniejszego regulaminu i organizują ich rehabilitację społeczną w nowym środowisku;

6.2. organizują obsługę materialną i bytową mieszkańców przytułków, przydzielają zgodnie z ustalonymi normami powierzchnię mieszkalną i niezbędny sprzęt;

6.3. pielęgnują mieszkańców przytułków, organizują ich racjonalne żywienie, a w razie potrzeby żywienie specjalne, uwzględniając stan zdrowia mieszkańców i zalecenia lekarzy;

6.4. razem z placówkami leczniczymi i profilaktycznymi dyspenseryzują mieszkańców przytułków, organizują dla nich konsultacje lekarzy, a w razie potrzeby hospitalizują ich;

6.5. przestrzegają reżimu sanitarno-higienicznego oraz przeciwepidemicznego, w ustalonym trybie zaopatrują inwalidów w sprzęt kompensacyjny.

7. Administracja przytułku zapewnia:

7.1. racjonalne i oszczędne używanie środków przeznaczonych przez państwo na utrzymanie i innych, ochronę dóbr materialnych;

7.2. zaopatrzenie w materiały, sprzęt, paliwo, artykuły spożywcze, odzież, obuwie i racjonalnie ich użytkowanie;

7.3. rekonstrukcję, remont kapitalny i bieżący budynków, urządzeń i linii komunikacyjnych, dogład teritorium;

7.4. przestrzeganie i wykonywanie przepisów ochrony przeciwpożarowej i norm bezpieczeństwa pracy.

8. Administracja przytułku prowadzi ewidencję i dokumentację medyczną mieszkańców.

9. Administracja przytułku w

trybie ustalonym przez radę miejską (rejonową) spełnia obowiązki opiekunów w nim mieszkających.

TRYB I WARUNKI ŻYCIA W PRZYTUŁKACH

10. Do przytułku przyjmują się osoby, które na zamieszkanie lub czasowo opuszczają swoje miejsca zamieszkania.

Powierzchnia mieszkalna przytułku na jedną osobę powinna być nie mniejsza niż 6 m² kwadratowych.

11. Skierowanie do przytułku wydaje zarządca, po przebadaniu mu podlegającego jego opieką, obywatela, lekarzowski placówki zdrowotnej.

12. Mieszkańcy w przytułku emerytowi wypłać do 15 rurytu na podstawie ustawy emerytalnej. Emerytury wypłać się po potrąceniu wydatków przez założyciela opłaty na mieszkanie w przytułku.

13. Mieszkańcy przytułku, którzy nie dysponują swymi pieniędzmi, jak też mogą być trzymali kontach bieżących depozytów w przytułku.

14. W tych przypadkach, gdy emerytura mieszkacza przytułku jest niższa od opłaty, przytułek ustala założyciel za mieszkanie w przytułku, lokator nie może złożyć o to wniosek, niezwiązany w tym ustalony w jego utrzymywaniu, opłata wnoszona przez mieszkańca przytułku nie może przekroczyć 80 proc. wysokości pobieranej emerytury. Pozostała część opłaty pokrywa założyciel.

15. Mieszkańcy przytułku mogą czasowo opuścić przytułek, zwłaszcza porozumiewając się z jego administracją. W tym przypadku mieszkanca pisemnie podanie przyczyn, które w innych przypadkach nie przyjmujących mieszkańca przytułku, ze zapieczętują się im. W razie potrzeby może mu być warzyć przedstawiciel przytułku.

16. Podania osób, mieszkających w przytułku albo ich twierdzenia, w sprawie przeniesienia z jednego przytułku do drugiego, zatwierdza się na podstawie wzajemnego porozumienia administracji obu przytułków.

17. Sprawy wypuszczenia mieszkańca z przytułku rozstrzyga administracja przytułku razem z zarządem miejskim (rejonowym) uwzględniając to, co ma on powierzchnię mieszkalną, środki utrzymania, bieżące w stanie obsłużyć siebie, jak też czy są osoby zobowiązane do opieki nad nim.

18. Przy opuszczeniu przytułku mieszkańcy wydaje się opłat powiadające sezonowy obowiązek, przedmioty osobiste, wartości, przechowywane w przytułku, jak też świadectwo okresu pobytu w nim.

19. W razie samowolnego opuszczenia przytułku przez mieszkańca, administracja przytułku, która powiadamia o tym komisariata policji miasta (rejonu) oraz krewnych i pomaga w odnalezieniu go.

20. Osoby samotne, wyznające od samorządów, organizacje powierzenie mieszkalną, w razie umieszczenia ich w przytułku na stałe, przekazują ją zarządowi miejskiemu (rejonowemu) albo organizacji, która odnajmowała te pomieszczenia.

KIEROWNICTWO PRZYTUŁKAMI

21. Przytułek organizuje swoją działalność jako przedsiębiorstwo o specjalnym przeznaczeniu, albo jako niezarobkowe do zysku, po uzgodnieniu z założycielem.

22. Kierownika administracji przytułku mianuje i zwalnia na stanowiska założyciel przytułku.

23. W swej działalności przytułek kieruje się przepisami regulaminu wewnętrznego, kierownictwa kierownictwa administracji.

25. Działalność gospodarczą finansową przytułku sprawuje zarząd miejski (rejonowy) inne instytucje spełniające funkcje kontroli w trybie ustalonym przez ustawę.

UCHWAŁA RADY NAWYŻSZEJ REPUBLIKI LITEWSKIEJ

O częściowej zmianie uchwały Rady Najwyższej Republiki Litewskiej „O nabraniu mocy prawnej ustawy Republiki Litewskiej o zaopatrzeniu mieszkańców w pomieszczenia mieszkalne”

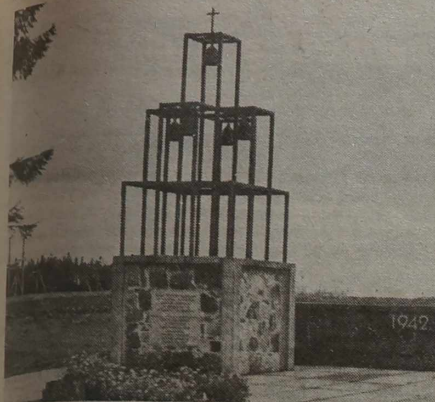
Rada Najwyższa Republiki Litewskiej postanawia:
Częściowo zmienić punkty 6 i 7 uchwały Rady Najwyższej Republiki Litewskiej nr 12472 z 9 kwietnia 1992 r. „O nabraniu mocy prawnej ustawy Republiki Litewskiej o zaopatrzeniu mieszkańców Republiki Litewskiej w pomieszczenia mieszkalne” — dać je w następującym brzmieniu:
„6. Ustalić, że osoby, pragnące otrzymać pomoc państwa w zaopatrzeniu się w pomieszczenia mieszkalne, podania w sprawie otrzymania (t) pomocy na rok 1992, i ankietę do samorządów powinny składać od 1 lipca 1992 r. do 15 listopada 1992 r.

Zobowiązać kierowników przedsiębiorstw państwowych, przedsiębiorstw państwowo-akcyjnych, instytucji i organizacji, aby do 1 listopada 1992 r. na prośbę samorządów, dostarczać dokumenty ewidencyjne mieszkań. Kolejki na uzyskanie pomocy państwa na rok 1993 powinny być w samorządach sporządzone i zatwierdzone do 15 grudnia 1992 r.

7. Ustalić, że czas znajdowania się w kolejkę obywateli, uprawnionych do pomocy państwa,

Przewodniczący Rady Najwyższej Republiki Litewskiej

V. LANDSBERGIS

Przy drodze prowadzącej do Nowych Święcian stoi ten pomnik. Postawiony jest pamięci 25 mieszkańców gminy nowoswieciańskiej zamordowanych 20 maja 1942 r. przez hitlerowców. Fot. Walery Charin

CO, KIEDY, GDZIE

WYSTAWY

Centrum Sztuki Współczesnej, Vokečiu 2 (Niemiecka). Tym razem akcentujemy pokazy gości — Yngve Zakarias (Berlin) oraz pokaz „Przepawa-2”, który dziś otwarty zostanie staraniem artystów Düsseldorfu i Wilna. Jednocześnie powina się wycieczka I. Daniilauškień oraz graffe jej córki V. Daniilauškaitė.

Muzeum Sztuki, Didžioji 31 (Wielka). Stała ekspozycja „Sztuka litewska” (1907—1940) oraz wystawy autorskie J. Bagdonasa, J. Mackevičiusa, A. Petrikonisa.

Muzeum Państwa, Studentu 39, czynna jest wystawa z okazji 500-lecia wyprawy Krzysztofa Kolumba.

W galerii „Vartai”, Vilnius 39 (Wileńska) prezentowane jest malarstwo A. Jacovyskisa i miniatury A. Petryliasa.

W Galerii Medali, šv. Jono 11 (Świętojańska) — konkurs medalii poświęcony pamięci dyplomaty, humanisty japońskiego Sugiharo.

W galerii „Langas”, Ašmėnos 8 (Oszmiańska) — pokaz fotograficzny S. Trimakasa, ceramiczka J. Artikauskasa oraz grafiki niemiecka.

Salon sztuki „Kulgrinda”, S. Daukanto a. 3/8 (plac. S. Daukantas). Obejrzeć tu można rysunki R. Sakalaukasa. W podwórzu Pałacu Pracowników Sztuki ekspozowana jest rzeźba autorstwa N. Navakasa, A. Lankelisa, A. Raily, S. Aktinasa.

KONCERTY

Jak już informowaliśmy, 17 października, czyli jutro, na scenie Pałacu Kultury Litewskiej Wspólnoty Związków Zawodo-

wych (ul. V. Mykolaitisa Putnasa 5) wystąpi zespół „Wileńszczyzna”. Odbędzie się tu również spotkanie z kandydatami do Sejmu Związku Polaków na Litwie (godz. 16).

W sobotę i niedzielę w Sali Barokowej — koncerty organowe Z. Survilaita. W programie J. S. Bach, M. K. Czuiłionis i in. (godz. 19, 30).

W galerii „Vartai”, Vilnius 39 (Wileńska) w sobotę o godz. 17 koncert prof. R. Bekionisa (fortepian).

TEATR

W niedzielę w Operze premiera — balet do muzyki D. Szostakowicza „Kaligula” (pocz. godz. 19).

Teatr Młodzieżowy. Dziś i jutro „Róża zakwitła w ciemności” (godz. 19).

W Rosyjskim Dramatycznym dziś komedia „Te kobiety wszystko mogą”. W niedzielę dla dzieci „Piórko żurawia”. Wieczorem „Niedźwiedź”.

SZUKAMY KONTAKTÓW

Przed 50 przedsięwzięciem i spółek litewskich złożyło podania do „International Executive Service Corps” (IESC) z prośbą o mianowanie im partnerów, inwestorów lub konsultantów za granicą. IESC powstała w 1964 r. z lekkiej ręki multimilionera Davida Rockefellera. Przedstawicielem na Litwie tej organizacji został Kestutis Grina. Zgodnie z planem, IESC może udzielić pomocy 36 organizacjom litewskim, a podania złożyło ponad 50. Niech to jednak nikogo nie zraża: można ryzykować.

WĘGLA NIE BRAK, ALE...

Hutownie Litwy pełne są węgla, ale nikt go nie kupuje, bo cena tony siega 3,5—4 tys. talów.

GDZIE KUPIĆ KUBECEKI?

Na ul. Kalwaryjskiej 14, prywatna firma „Arsol” otworzyła sklep-salon, w którym można nabyć różne wyroby sztuki użytkowej sprowadzone z republik byłego Związku Radzieckiego.

PARĘ SŁÓW O BENZYNY

Jak wiadomo, od 10 października benzyna w republice sprzedaje się tylko specznością — w popołudniu, szpitalom, organizacjom komunikacji samochodowych. W siedmiu stacjach „Litonian Service” (3 z nich w Wilnie) benzynę sprzedaje się po cenach komercyjnych: A-92 kosztuje 70 talonów, inne rodzaje — 62 talony. Jak prognozują pracownicy Ministerstwa Emergencji, prawdopodobnie lit benzyny na stacjach „Litovius kuras” będzie wkrótce kosztował 70 talonów, a za kilowat prądu będą dźwonić płacić 7 talonów.

Gas i ogrzewanie zdrożeje prawdopodobnie pięciokrotnie.

A CO Z CUKREM?

Ciery litewskie cukrownie dostarczają rocznie 75 tys. ton cukru, a Litwa potrzebuje go 160 tys. ton. Bo przemyśle cukrowniczym np. zużywa go 34,4 tys. ton, konserwowni — 7,65 tys. ton, wirtownie napojów bezalkoholowych — 8 tys. ton. Z pomocą Fundacji organizuje się obecnie akcja „Cukier”, dzięki której będzie się wytworzało na Litwie cukier z rzepaku w większych ilościach i tańsz.

W SZWAJCARII CIEPLEJ

Kto chce wyjechać pograć się lub na handel do Szwajcarii musi zwrócić się do ambasady tego kraju w Rydze. (Tel. 32-22-90.

32-31-88, Elizabets iela 2, Iv-1010, Rīga). Wizy wydaje się w ciągu 24 godzin. A jeżeli ządy się złożyć odpowiednie dokumenty do godz. 10 — to w tym samym dniu. Dokumenty przyjmują się od 9.30 do 12.30 godz. Potrzebne papiery to — wypełniony na miejscu blankiet, jedno zdjęcie i potwierdzenie tego, że osoba wyjeżdżająca do Szwajcarii będzie miała tam zapewniony wikt.

AKCJA PROTESTU

19—24 października — to dni „czepnej akcji protestu” organizowanej przez Związek Robotników Litwy. W dniach tych ludzie powinni chodzić z czarnymi wstążeczkami na znak protestu przeciwko drożyznie, bezrobociu, zimnu w domach.

NA HALI

Pojawiły się samochody z Białorusi, które sprzedają białoruskie naczynia, nie przyznając się jednak czemuś ze pochodzą z Białorusi. Naczynia nie są bardzo eleganckie, ale można z nich jeść. Serwis stołowy kosztuje 4 tys. rb.

Poza tym na bazarze wszystko cichem drożeje nadal. Kilo wędzonej polewydy kosztuje już 600 talonów, kiełbas 350—500, słoniny 200—260, wołowiny 200, cebul 28—30, papryki 60—80, pomidorów 50, kapusty 30, marchwi 50, ziemniaków 22—25 talonów.

KURS WALUT W BANKACH LITWISKICH

Bank Oszczędnościowy: dolar — 240,30 (skup), 247,70 (sprzedaż), marka niemiecka — 162,20 (skup), 167,20 (sprzedaż).

Bank Wileński: dolar — 240,10 (skup), 249,90 (sprzedaż), marka niemiecka — 159,74 (skup), 166,26 (sprzedaż).

„Hermis”: dolar — 241 (skup), 256 (sprzedaż), marka niemiecka — 161 (skup), 172 (sprzedaż).

„Litimpex”: dolar — 243 (skup), 257 (sprzedaż), marka niemiecka — 163 (skup), 172 (sprzedaż).

NARODOWY BANK LITWISKI

Nazwa waluty	Skup	Sprzedaż
Dolar australijski	173,10	178,40
Styling austriacki	23,60	24,30
Funt angielski	403,70	416,20
Marka niemiecka	162,20	167,20
Gulden holenderski	142,10	146,50
Korona duńska	42,40	43,70
Dolar kanadyjski	191,60	197,40
Korona norweska	240,30	247,70
Dolar USA	240,30	247,70
Marka fińska	50,30	51,80
Frank francuski	47,60	49,00
Korona szwedzka	42,90	44,30
Frank szwajcarski	182,00	187,70
Rubel rosyjski	0,60	1,00

Do redakcji dziennika „Kurier Wileński”

Oświadczanie kandydata na posła do Sejmu Jurgisa Jurkevičiusa

O niewłaściwym zachowaniu kandydata na posła do Sejmu A. Merkysa

Kandydując na posła do Sejmu sądziłem, że walka polityczna z moimi oponentami powinna się odbywać w granicach przyzwoitości i odpowiadać normom nienaganego zachowania. Omyliłem się.

Spotykając się z wyborcami A. Merkys usiłuje zbrać mnie z

jakimś R. Jurkevičiusem. Braci nie mam. Mam siostrę. Moja matka pochowała troje dzieci, najstarsze miało 6 miesięcy.

Z szacunkiem

Jurgis JURKEVIČIUS

1992 10 14

(Zam. 1195)

W TV — audycja wyborcza ZPL

Dzisiaj o godz. 22.45 w programie LTV-1 odbędzie się audycja wyborcza Związku Polaków na Litwie.

Pod telefonem 22-33-88 przez cały dzień przyjmowane są pytania, na które odpowiedzi udzielone zostaną podczas audycji.

(Zam. 1194)

Gaże będą wypłacane

Według danych Departamentu Statystyki na 1 września spośród 700 przedsiębiorstw przemysłowych Litwy 357 miało dług wobec partnerów krajowych i zagranicznych wynoszące 2 mld 257 mln rubli. Natomiast partnerzy przedsiębiorstw Litwy byli dłużni 27 mld 175 mln rubli. Z tego powodu w poszczególne przedsiębiorstwa zostało zakłócone rozliczanie się.

Rząd Republiki Litewskiej podjął uchwałę o przydzieleniu ulgowych kredytów przedsiębiorstwom i organizacjom, by mogły bez zakłóceń wypłacać pracownikom gaże. Korespondent ELTA Aldona Armatyte poprosiła wicepremiera Bronislovasa Lubyša o skomentowanie tej uchwały.

Wczesniejszy rząd Litwy zmuszał przedsiębiorstwa według klirningu dostarczać Rosji i innym państwom produkcję, za którą nie płacono. Dlatego obecnie przedsiębiorstwa te nie mają z czego płacić ludziom za robotę — powiedział wicepremier. — Chcąc im pomóc, umawiamy się z Bankiem Litew-

kim, by przejął część zadłużenia innych państw naszym przedsiębiorstwom. Otrzymają one ulgowe kredyty od litewskich banków państwowych i komercyjnych. Wyłączenie na wypłacanie zarobków i na indywidualną prośbę przedsiębiorstwa. Kredyt ma być pokryty — nie przekraczający wartości wysłanych i nie opłaconych towarów.

Nie negujemy możliwości bankrutstwa. Ustawa o bankructwie przewiduje subsydia państwowe przedsiębiorstwom, pracownikom — pracę i gaże. W przypadku, gdy nie pomogą inne środki, przedsiębiorstwo zamyka się, a jego mienie wysprzedaje.

Długi należy zwrócić obowiązkowo. Ale kiedy? Rządy Rosji i Litwy zobowiązały się zwrócić w ciągu dwóch miesięcy. Jednak 5 mld rubli zapłaconych przez Litwę za gaz i ropę „autkwito” w Centralnym Banku Rosji. Odbывая się pertraktacje banków z innymi państwami, chociaż jeszcze nie na szczeblu rządowym — podkreślił wicepremier.

Wystawa w Poniewieżu

W Poniewieskiej Galerii Wystaw Artystycznych otwarto tradycyjny pokaz prac miejscowych fotografów. 18 autorów ekspozuje tu ponad 80 zdjęć.

Zwiedzający zapoznają się z dorobkiem zarówno znanych fotografików: S. Saladunasa, I. Skriabe, S. Bogdanavičiusa, L. Lapenyte P. Cipiša (jak też początkujących: A. Navakasa, A. Aleksandravičiusa i innych).

R. SINKUNAS

FIRMA POLSKA

działająca na terenie Warszawy zatrudni chętnych do wszelkich prac remontowo-budowlanych: dekarstwo-błacharskich, slusarskich, malarskich, stolarskich, murarskich i tynkarskich.

Zwracać się: Vilnius, tel. 22-73-75 lub 22-67-76.

(Zam. 1193)

Klub sportowy Polaków na Litwie „POLONIA” zatrudni księgową i trenerów piłki nożnej. Zgłaszać się: Vilnius, tel. 75 22-28.

(Zam. 1197)

SKUPUJEMY, ZYSKOWNIE INWESTUJEMY

Wasze środki inwestycyjne. Zwracać się: Vilnius, tel. 47-00-89 w godzinach od 10 do 12 i od 15 do 18 w dniach pracy.

(Zam. 1183)

KUPIĘ

dolary USA i marki niemieckie.

Vilnius, tel. 35-48-22.

(Zam. 1132)

SPRZEDAM

dolary USA i marki niemieckie.

Vilnius, tel. 75-25-74.

(Zam. 1133)

KUPIĘ

mieszkanie w Wilnie. Proponować różne warianty.

Vilnius, tel. 42-95-12, 73-75-48.

(Zam. 1100)

SPRZEDAJĘ

samochód BMW 316i, przebieg 82000 km, 1985 r. Cena 4000 dolarów USA.

Zwracać się: Vilnius, tel. 23-03-18.

(Zam. 1196)

APTECZKOWY SKARBIEC

GRYPA I JEJ LECZENIE GŁODEM

Chory na grypę powinien głodować w ciągu 3 dni. Po upływie tego czasu, przez następne 3—4 dni przestrzegać diety polegającej na pićiu soku z marchwi. Przez dalsze dwa tygodnie odżywiać się surowymi owocami, warzywami, pijemy tylko sok.

NIEZAWADNY SRODEK NA KOKLUSZ (KRZTUSIEC)

Bierzemy 5 średniej wielkości główek czosnku, ząbki krajamy lub rozcieramy na drobne kawałeczki, zalewamy szklanką niepasteryzowanego mleka i zagotowujemy. Dajemy to dziecku do picia kilka razy dziennie.

PRASTORY ZNACHORSKI SPOŚOB NA KATAR

Gdy tylko poczujemy, że mamy katar, przyłożymy plasty z gorczycy do łopatek i obwiążemy flanelą. Włożymy na nogi ciepłe skarpety. Plasty z gorczycy trzymamy jak najdłużej (z reguły 1—2 godz.). Po ich zdjęciu przez jakiś czas należy szybko chodzić, stosowanie tego środka zaleca się przed snem. Podobno do rana katar znika.

Bankas HERMIS

Bank

„HERMIS”

pomaga przedsiębiorstwom i organizacjom w rozliczaniu się z klientami w Rosji, na Ukrainie i w innych państwach WNP, jak też na Łotwie i w Estonii — świadczy usługi w zakresie wzajemnych rozliczeń.

Zwracać się: Vilnius, tel. 22-63-83; 61-81-67.

(Zam. 1188)

POLSKIE FIRMY

szukają kontrahentów.

Zwracać się: Vilnius 67-23-44, Malbork 55-29-50 — Krywko.

(S-159)

TYLKO MIESZKANCOM WILENSZCZYŹNY!

ISA „EKINA” rozpowszechnia akcje. Pośpieszcie, kończymy gromadzenie kapitału. Zwracać się: Vilnius, tel. 47-19-55.

(Zam. 1181)

Polska firma

HANDLOWO-PRODUKCYJNA

poszukuje partnerów do współpracy. Zwracać się: Polska, Łódź (42) 11-14-46 (fax), 58-28-38 (tel.).

Państwowe Wileńskie Biuro Podróży

zaprasza:

DO CHIN — SEI-FUN-CHE (samolotem — pociągiem) w dniach 23, 30 października. Koszt — 110 dolarów USA i 39500 talańców;

DO CHIN — KULDZA (samolotem — autobusem przez Alma Ate) 30 października. Koszt — 110 dolarów USA i 31720 talańców;

DO TURCJI — Stambułu (samolotem z Mińska) 27 października. Koszt — 200 dolarów USA i 8236 talańców. Dopuszczalny ciężar bagażu 80 kg, za dodatkową opłatą — do 200 kg.

Organizuje się również wyjazdy do Polski autokarami i pociągami z zapewnieniem noclegu.

Sprzedajemy skierowania dla osób jadących indywidualnie do Polski.

Nasz adres: Vilnius, ul. Kalvariju 2, gab. 14, tel. 75-08-55, 75-07-56, 75-61-14.

Pracujemy: poniedziałek — piątek od godz. 9 do 18 bez przerwy obiadowej, w sobotę od godz. 10 do 16. (Zam. 1170)

SKUPIJEMY

czeki inwestycyjne w relacji 1:1. Opłata od razu.

Zwracać się: Vilnius, Gerostios Vilties 1, gab. 2 od godz. 9 do 18, tel. 23-02-61.

(Zam. 1139)

ZA DOBRĄ OPŁATĘ

skupujemy czeki inwestycyjne. Płacimy od razu.

Zwracać się: Vilnius, Monituokos 27, tel. 77-99-76, 74-80-72.

(Zam. 1140)

Telewizja

PIĄTEK, 16 PAŹDZIERNIKA

LTV-1

9.00 — Program. 9.05 — Ziemia Klajpedzka. 9.50 — Film fab. „Kochankowie z Weroni”. 17.30 — Wiadomości. 17.45 — Wybory do Sejmu-92. Wystąpienia kandydatów Ładzysko-Druskiennickiego Okręgu Wyborczego nr 71. 18.40 — Kandydaci Litewskiego Związku Narodowego. 19.25 — Kandydaci Molecko-Swicińskiego Okręgu Wyborczego nr 54. 20.25 — Reklama. 20.30 — Panorama. 21.00 — Kandydaci Karty Obywatelskiej Republiki Litewskiej. 21.45 — Wystąpienia kandydatów Żalikalniskiego Okręgu Wyborczego nr 14. 22.45 — Kandydaci Związku Polaków na Litwie. 23.30 — Wiadomości wieczorne.

TV Litwy Wschodniej

18.00 — Transmisja TVP. 19.15 — Reporter. Wiadomości w jęz. lit. 19.25 — Pod znakiem Rysia... 19.55 — Wystawa. 20.00 — Reporter. Wiadomości w jęz. ros. 20.10 — Jeżeli zastanowimy się... 20.20 — Oaza M. 20.40 — Telespot. 20.45 — Reporter. Wiadomości w jęz. pol. 20.55 — Jeszcze nie śpij... 21.10 — Trans. TVP.

Warszawa

11.00 — „Podróż nadziei” — film fab. prod. szwajcarsko-włosko-niemieckiej. 12.45 — Klub samotnych serc. 13.00 — Wiadomości. 13.10 — Program dnia. 13.15 — 17.00 — Telewizja edukacyjna. 17.05 — Dla dzieci: Ciuchcia. 17.50 — Język angielski dla dzieci. 18.00 — Telexpress. 18.20 — „Triumf cywilizacji zachodniej” (7) — serial prod. ang. 18.15 — „Kazdy ma prawo. 19.30 — Koncert organkowy „Con Brio”. 20.00 — Wieczorko. 20.30 — Wiadomości. 21.10 — „Podróż nadziei” — film fab. prod. szwajcarsko-włosko-niemieckiej. 23.00 — Program publicystyczny. 23.45 — Wiadomości. 0.05 — „Kroniki amerykańskie” (13 est.) — serial prod. USA. 0.30 — Muzyka Country. 1.30 — „Siódemka w „Jedynce”.

Ostankino

4.55 — Program dnia. 5.00 — Dziennik. 5.20 — Gimnastyka poranna. 5.30 — Poranek. 7.45 — Program. 7.50 — Kreskówka. 8.00 — Dziennik. 8.20 — TV serial „Bogaci też płaczą”. 9.05 — Klub podróżników. 9.55 — Koncert. 10.20 — „do lat 16 i więcej. 11.00 — Dziennik. 11.20 — Film fab. „Weseli kawalerowie”. 12.45 — TV film fab. „Będę czekać”. 14.00 — Dziennik. 14.20 — Program. 14.55 — Brydż. 14.50 — Klasa biznesu. 15.05 — Notes. 15.10 — Walt Disney przedstawia. 16.00 — Centrum. 16.40 — Album poetycki. 17.00 — Dziennik. 17.20 — Program. 17.25 — Koncert. 17.40 — Człowiek i prawo. 18.10 — Kreskówki. 18.20 — Droga do zgrody. 18.50 — Pole cudów. 19.45 — Dobranocka. 20.00 — Dziennik. 20.35 — Program. 20.40 — Film kryminalny „Hipodrom”. 22.10 — Biuro Polityczne. 22.40 — Tabor muzyczny. 23.40 — Auto-show. 23.55 — MTV.

TV Rosji

7.00 — Wiadci. 7.20 — Reklama. 7.25 — Czas ludzi interesu. 7.55 — Encyklopedia rosyjska. 8.50 — W wolnym czasie. 9.05

— Biały kruk. 9.50 — Program kabaretowy. 10.50 — Premiera filmu „Spotkanie”. 11.45 — TV serial „Santa Barbara” (87). 12.35 — TINKO. 12.40 — Sprawa chłopiska. 13.00 — Wiadci. 13.20 — Z sali Sądu Konstytucyjnego Rosji. 15.00 — Telegajda. 15.30 — Studio „Wzrost”. 15.00 — Tamtam nowości. 16.15 — Linie losu. 16.45 — M. Trust. 17.00 — TV film. 17.45 — Walt Disney w piątki. Film fab. „Big Foot”. Odc. 1. 18.35 — Kreskówka. 18.45 — Co dzień święto. 18.55 — Reklama. 19.00 — Wiadci. 19.20 — Film fab. „Piąta pieczęć”. 21.00 — „Nie w ciemności”. 21.25 — Z sali Sądu Konstytucyjnego Rosji. 21.55 — Reklama. 22.00 — Wiadci. Prognoza astrologiczna. 22.25 — Karuzela sportowa. 23.00 — Salon wieczorny.

SOBOTA, 17 PAŹDZIERNIKA

LTV-1

9.00 — Wiadomości. 9.05 — Program dla dzieci. 10.05 — Ziemia Klajpedzka. 10.50 — Słowo chrześcijańskie. 11.00 — Zgoda. 12.00 — Program białoruski. 12.20 — Zdrowie rodziny. 12.50 — Koncert. 13.00 — Piłkarskie mistrzostwa Litwy „Zalgris” „Banga”. 14.45 — Koncert estradowy. 15.30 — Film dok. 16.30 — Sport. 17.20 — Wiadomości. 17.30 — Pod własnym dachem. 18.15 — Komedja filmowa. 19.30 — Film dok. 20.00 — Dobranocka. 20.25 — Reklama. 20.30 — Panorama. 21.00 — „W związku z powrotem V. Kreve. 21.10 — Film przedstawienie „Skirgaila”. 23.30 — Wiadomości wieczorne. 23.45 — Nocne kino. Film krym. „Szkolni koledy”.

ITV-2

8.55 — Program. 9.00 — Przegląd regionalny. 10.00 — Piramida. 10.30 — Wiadomości. 10.45 — Film animowany. 11.05 — 15 minut o AIDS. 11.20 — Jak o osiągnąć sukces. 11.45 — Kanalarz. 12.05 — Arezo-92. 12.25 — Koncert żyrczeń.

Warszawa

10.00 — Wiadomości. 10.10 — „Ziarno”. 10.35 — „5-10-15”. 11.50 — Język angielski dla dzieci. 12.00 — Rokendroler. 12.30 — Sobotnie rendez-vous. 13.00 — Wiadomości. 13.10 — „Eko-techo” — program ekologiczny. 13.25 — Podróże na celluloidzie Stanisława Szwarca-Bronikowskiego. 14.00 — Walt Disney przedstawia. 15.20 — Telewizyjny Teatr. Rozmaitości: John Murrel i „Wspomnienia”. 16.30 — Sobotnie rendez-vous. 17.05 — „Rycerze młactwa” — film dok. 17.35 — Teatr telewizyjny „W życiu jak w teatrze” (3). 18.00 — Telexpress. 18.20 — „Domek na preri” (16) serial prod. USA. 19.15 — „Wiecznie zielone” — teleturniej muzyczny. 19.30 — „Pegaz”. 20.00 — Małe wiadomości: DD. 20.10 — Wieczorko. 20.30 — Wiadomości. 21.00 — Polskie ZOO. 21.30 — „Miecz w kraju Buschido” — film fab. prod. USA. 23.05 — Portret — Czesław Miłosz. 23.50 — Wiadomości. 24.00 — Sportowa sobota 0.25 — „Emanuelle” — film fab. prod. franc. 1.50 — „Kanał 5” — program rozrywkowy.

Ostankino

4.55 — Program dnia. 5.00 — Dziennik. 5.20 — Gimnastyka poranna. 6.30 — Sobotni poranek biznesmena. 7.30 — Szansa sportowa. 8.00 — Maraton-15 dla dzieci. 8.25 — Pomóż sam sobie. 14.00 — Dziennik. 14.20 — Program. 14.25 — Telemaraton. 14.45 — „Kanał 5” — program rozrywkowy. Premiera TV filmu fab. „Dzieci”.

KTO URODZIŁ SIĘ 16 PAŹDZIERNIKA

Mają wstęchzone... ci. Są ambitni i samodzieln... chwiej ich duże zróżnicowa... wewnętrzne i bezstronowe... ocenie innych. Zdania są... lekceważyć innych. Nie obra... są również pycha i samozn... stwo. Bywają twardo przetrwa... wieni, nawet w bliższych okrę... wach.

Kalendarium

• Piątek (16X) jest 250 dniem 1992 r. Do końca roku 78 dni. • Znak Zodiaku — Waga. • imieniny: Gawła, Genar... Florentyny, Radziejewa. • Wschód Słońca — 6.53. • Chód — 17.20. Długość dnia — 10 godz. 29 min.

Pogoda

Litewska Służba Hydrometeorologiczna przewiduje na 16 października zachmurzenie z przelotnymi opadami, wiatr południowo-zachodni, umiarkowany, kłuski trwałe opady. Temperatura 4-10 stopni ciepła.

W ciągu następnego tygodnia dni krótkotrwałe opady, temperatura w nocy 17 października 1-6, 18 października około 1 w dzień 4-9 stopni ciepła.

stwo Nikiity”. 15.55 — Czarno... kwadrat. 16.35 — Serial anim... mowany „Szopy”. 17.00 — K... cert. 17.45 — Telemaraton. D... radości i nadziei”. 18.05 — Fil... fab. „Szczemiak”. 19.45 — D... anocka. 20.00 — Dziennik. 20... — Aleksmitna jesień. 22.05 — A... ne Veski w Moskwie. 23.00 — D... Dziennik. 23.15 — Program. 23... — Telemaraton „Dom nadziei... nadziei”. 23.40 — Odlatnie... Film fab. „Papierowe oczy P... szwina”.

TV Rosji

7.00 — Wiadci. 7.20 — Pan... rama dok. 8.15 — Koncert. 8... — Maniera. 9.00 — Wiedera... „Plus jedenaście”. 10.30 — Fil... merang-3. 11.00 — Film fab... „Mária, Mirabella”. 12.05 — D... ma autowa. 12.40 — Sprawa... chłopiska. 13.00 — Wiadci. 13... — Kariera. 14.40 — Rosyjski... biuro podróży. 15.35 — Rom... — Ba w Billy Gramem. 16.05 — P... ka nożna bez granic. 17.00 — K... K-2 przedstawia. 17.30 — Fil... mator parlamentary. 17.45 — U... Ustami dziecka. 18.15 — M... kie-show. 18.45 — Co dzień... to. 18.55 — Reklama. 19.00 — Wiadci. 19.20 — Film fab. „P... w”. 20.30 — Kłot-wideo. 21.00 — Kontrasty. 21.40 — Report... Nieznane fakty z życia Eryka... Presleya. 21.55 — Reklama. 22... — Wiadci. Prognoza astrolog... czna. 22.25 — Karuzela sport... wa. 22.30 — Assorti. 22.40 — Program A 23.30 — Ad... tum. 24.00 — Film fab. „Czarna...”.

Dyżurni wydania: Barbara ZNAJDZIEWSKA, Władysław PODMOSTKO, Krystyna RUCZYŃSKA, Jan LEWICKI

KURIER Wileński

Dziennik społeczno-polityczny Rady Najwyższej i Rządu Republiki Litewskiej. Ukazuje się od 1 lipca 1953 r.

Nasz adres: 2019, Listowos Respublika, Vilnius, Laisivs pr. 60.

Kod 67218. Cena 3 talony. W Polsce — 800 zł. Zam. 3540. Nr rejestracji — 322. Drukowie Państwowe Przedsiębiorstwo „Spauda”

TELEFONY: Redaktor — 42-79-01, zastępcy redaktora — 42-79-04, 42-79-48, sekretarz odpowiedzialny — 42-79-49.

Działy: państwa i samorządu terenowego — 42-78-63, ekonomiczny — 42-78-54, etyki, rednizy i prawa — 42-79-64, prawnik — 42-75-76, szkolnictwa i młedzieży — 42-79-73, 42-89-86, życia politycznego — 42-78-81, życia wsi — 42-79-68, 42-78-90, stołeczny oraz aktualności — 42-79-77, handlu, usług i komunikacji — 42-79-56, literatury i sztuki — 42-79-88, felietonów i sportu — 42-90-63, listów — 42-69-65, komercyjny oraz organizacyjny — 42-72-70, fotokorespondenci — 42-90-81, tłumacze — 42-90-60, 42-72-71, stylis — 42-72-82, maszynis — 42-77-72.

Redaktor Zbigniew BALCEWICZ

Usługi XERO oraz biuro ogłoszeń reklam — ul. Subackas 1 (od pociągu) czynne od 9.00 do 17.00 w dni robocze. Tel. 62-66-04.

PILNE ogłoszenia są przyjmowane w redakcji, pr. Laisivs 60, 11 piętro, telefon 1114, tel. 42-69-63.